Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1755 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 17 decembrie 1954

ELEVII VOR SĂ PETREACĂ O VACANȚĂ INTERESANTĂ

„AM PETRECUT o vacanță minunată, cred că este cea mai frumoasă dintre toate cîte am avut. Serbarea pomului de iarnă a fost plină de surprize...

Voia bună nu ne-a părăsit nici o clipă. Am învățat să schiez, am participat la un concurs de săniuțe. Fiecare zi ne aducea noi surprize și bucurii. Șezătorile cu povești, jocurile din jurul omului de zăpadă, excursiile prin împrejurimile stațiunii, filmele ce ne-au fost prezentate, au făcut să treacă timpul pe nesimțite.

Sînt veselă și plină de voie bună. Mă simt odihnită și dornică de învățătură".

Iată doar cîteva însemnări din jurnalul de zi al elevei Florica Avram de la Școala de 7 ani nr. 37 fete din București care și-a petrecut vacanța de iarnă de anul trecut în tabăra de la Sinaia.

O asemenea vacanță vor să petreacă anul acesta toți elevii și pionierii.

Partidul și guvernul nostru s-au îngrijit ca și în acest an elevii școlilor medii de 10 ani, ai școlilor de 7 ani și ai celor elementare să se odihnească și să petreacă zilele vacanței în unele din cele mai pitorești localități climaterice: la Poiana Țapului, Tușnad, Bușteni etc. De pe acum se fac planuri ca programul în aceste tabere de iarnă să fie cît mai bogat și interesant, cu un conținut educativ.

Serbările pomului de iarnă care vor fi organizate în cadrul școlilor, uzinelor, gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat sau căminelor de copii, vor aduce și în acest an noi surprize pentru pionieri și școlari.

Pionierii și elevii care nu pleacă în tabere sînt așteptați în palatele și casele pionierești, în cluburile care se vor deschide pe lîngă diferite școli medii și elementare și care vor asigura odihna rațională a elevilor.

Vacanța de iarnă nu e de lungă durată (31 decembrie — 9 ianuarie); folosind însă din plin toate posibilitățile ce ni se oferă, vom putea prilejui o adevărată reconfortare a forțelor elevilor, aceștia vor putea petrece din plin fiecare zi a vacanței. Dar pentru a reuși să organizăm o asemenea vacanță, experiența anilor trecuți a dovedit că accentul trebuie să cadă pe activitatea în club, la școală. In acțiunile întreprinse de acestea trebuiesc atrași toți pionierii și elevii care rămîn în localitate.

De pe acum, cînd mai e încă destul timp pînă la vacanță, bineînțeles fără a neglija treburile școlare, e necesar să se facă pregătiri intense pentru asigurarea unui program cît mai felurit și atrăgător.

Iată de ce comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să fie chiar de pe acum la curent cu toate planurile întocmite de școli în vederea vacanței de iarnă, pentru a putea sprijini din vreme și în mod efectiv realizarea lor.

Anul trecut unele organizații U.T.M. și instructori de pionieri au limitat activitatea din vacanță la diverse ședințe unde se țineau referate lungi și plictisitoare și la diferite alte acțiuni care au făcut vacanța neinteresantă și needucativă. Anul acesta comitetele raionale și orășenești au sarcina să preîntîmpine organizarea unor astfel de acțiuni, recomandind în locul ședințelor și consfătuirilor jocul în aer liber, plimbările cu patinele, cu schiurile, excursiile, săniușul, care îi atrag pe tineri mult mai mult, să aibă grijă ca acțiunile să fie foarte variate și cu un bogat conținut educativ.

Dorințele elevilor, fie ei mici, fie adolescenți, sînt foarte felurite. Școala nu poate să le satisfacă prin propriile sale forțe. De aceea în ajutorul cluburilor, al școlilor, trebuie cerut concursul organizațiilor obștești.

Elevilor le place cinematograful. Comitetele organizațiilor U.T.M. să se sfătuiască din vreme cu conducerile cluburilor asupra filmelor care să fie prezentate elevilor în zilele vacanței, bineînțeles ținînd seamă de dorințele elevilor.

Este bine ca școlile să ia legătura cu teatrele pentru a le ceda unele spectacole, pentru a organiza întîlniri cu artiști care să povestească cum au realizat interpretarea unui rol sau altul. O atenție mare trebuie acordată și bibliotecilor din oraș sau sat. Aici să se asigure cărțile cerute de copii și să fie invitați scriitori care să discute cu elevii, să vorbească nu numai despre ceea ce au realizat dar și despre planurile lor de viitor, privind mai ales creațiile pentru tinerii cititori.

Noi știm că elevii iubesc deosebit de mult sportul. In această privință e necesară o strînsă legătură cu C.F.S. regionale. Cu sprijinul lor se vor putea asigura patinoare, piste de schi sau săniuș, diferite terenuri sportive pe care să se recreeze elevii și să organizeze competiții de iarnă.

O problemă de care e necesar să se preocupe în mod deosebit comisiile regionale de coordonare a vacanței de iarnă este cea a organizării vacanței la sate. Și aici copiilor trebuie să li se creeze condiții dintre cele mai bune de odihnă și distracții, pentru ca să simtă cu adevărat că sînt în vacanță. Trimiterea de caravane cinematografice în satele îndepărtate, deplasarea unor brigăzi de artiști, prezentarea unor spectacole interesante ale teatrelor de păpuși, concursurile de sănii sau patinaj sînt forme de recreere atractive și totodată realizabile în orice localitate a țării. Pionierii și școlarii vor trebui antrenați să ajute la pregătirea spartachiadei satelor, să sprijine căminele culturale prin diferite programe artistice etc.

Instructorii de pionieri, organizațiile U.T.M. cît și cadrele didactice trebuie să facă din pregătirea tuturor acestor acțiuni o preocupare de seamă a lor.

Pregătirea din timp și în bune condițiuni a vacanței de iarnă a elevilor și pionierilor dă acestora posibilitatea să se odihnească, să-și petreacă timpul în mod plăcut, îi ajută să se întărească din punct de vedere fizic, să-și ridice puterea de muncă pentru lunile de școală care urmează.

Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M., în colaborare cu sfaturile populare și organele sindicale, au datoria să asigure elevilor și pionierilor o vacanță de iarnă plăcută, cu o activitate atractivă și plină de conținut.

Pentru asigurarea păcii și securității colective în Europa

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii anunță un ciclu de conferințe în care se vor trata următoarele subiecte:

1. Rolul nefast al militarismului german, de general-locotenent în rezervă **D. Dămăceanu** — 22 decembrie — sala Ateneului R.P.R.

2. Ce am văzut la Conferința de la Moscova — **Florica Șelmaru** redactor șef adjunct al ziarului Romînia liberă — 17 decembrie — (Sala Casei de Cultură a Sindicatelor, B-dul 6 Martie).

3. Insemnătatea și răsunetul internațional al Conferinței de la Moscova de **Mihail Ghelmegeanu** — 27 decembrie— (Sala Bibliotecii Centrale a Universității).

4. Căile pentru asigurarea păcii și securității colective în Europa, de acad. prof. **M. Ralea.**

5. Reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de distrugere în masă, condiție esențială pentru destinderea internațională și pace, de prof. univ. **Horia Hulubei.**

6. Acordurile de la Londra și Paris, instrumente ale politicii agresive ale imperialiștilor americani, de **Gh. Sofronie** — jurist.

7. Posibilitatea coexistenței pașnice a celor două sisteme social-economice, de prof. **Anton Alexandrescu.**

8. Forța covîrșitoare a lagărului păcii și democrației, de general locotenent în rezervă **Nic. Cambrea.**

9. Pacea de la Buftea (1918) întruchiparea politicii militarismului german față de Romînia, de general de armată în rezervă **Lascăr Mihail.**

10. Rezolvarea problemei germane, cheia păcii în Europa, de **C. Dașcovici** — jurist.

Se va anunța la fiecare conferință în parte data și sala în care se va ține.

★

Școala medie nr. 22 din raionul Lenin, Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, Școala medie nr. 17 din raionul T. Vladimirescu, Școala medie nr. 15 din raionul 23 August și celelalte școli elementare și medii, invită învățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și profesionale din București la adunarea ce va avea loc sîmbătă, 18 decembrie a.c., ora 16, în sala de festivități a școlii medii de băieți nr 1 „Nicolae Bălcescu" din strada Alexandru Popov nr. 23 (fost Teatrul Tineretului".

Adunarea va fi prezidată de tov. Niculescu Mihai, învățător emerit. Vor lua cuvîntul: înv. **Sanda Alexandrina** (văduvă de război), prof. **Basarabeanu Ana,** înv. **Borcea Calița,** prof. **Suciutu Ion** (invalid de război), prof. **Davidovici René,** prof. **Dumitriu Alecu,** înv. **Nemțeanu Nicolae,** înv. **Simion Gheorghe.**

Turneul Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș

Săptămîna trecută, un colectiv de artiști al Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș, care întreprinde un turneu în cîteva regiuni din Ardeal, a dat pe scena Teatrului Maghiar de Stat din Cluj două reprezentații cu piesa „Facla" de Illyes Gyula, dramaturg din R. P. Ungară.

La cele două reprezentații, care s-au bucurat de un frumos succes, au asistat peste 2.000 de spectatori.

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Răsplata muncii colective

* *

Creșterea avutului obștesc — baza bunei stări personale

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — In anul 1952, 80 de familii de țărani muncitori din comuna Mihai Bravu, raionul Călmățui, și-au unit pămîntul pentru a-l munci cu mașini și a-i smulge astfel recolte tot mai bogate. Ei au întemeiat atunci gospodăria agricolă colectivă căreia i-au dat denumirea de „Victoria socialismului". In cei aproape trei ani care au trecut, colectiviștii au mai sărbătorit împărțirea veniturilor. Acum cîteva zile însă ei s-au adunat din nou la o astfel de sărbătoare, cu mai multă dragoste și cu mai multă voie bună. Realizările obținute le-au întărit tot mai mult încrederea că drumul pe care au pornit ei acum trei ani îi duce spre o viață mai bună și mulți țărani muncitori au intrat alături de ei în gospodărie. Dacă la înființare erau 80 de familii de colectiviști, acum numărul lor a crescut la 115, iar suprafața de teren a crescut pînă la 651 hectare. Colectiviștii din Mihai Bravu au muncit cu multă dragoste și pricepere pentru dezvoltarea gospodăriei. Ei au construit anul acesta un grajd pentru 80 de vite și o magazie de cereale cu o capacitate de 15 vagoane. Tot în acest an ei au cumpărat 404 oi, 35 scroafe și 47 stupi de albine. Toate acestea aduc gospodăriei venituri însemnate care contribuie la ridicarea bunei stări a colectiviștilor.

Acum, fiecare colectivist are pe lîngă casa cîte o vacă, un porc și altele. Anul acesta, 11 colectiviști și-au construit case noi. Printre aceștia se află și Ion Corgovan și Mirea Mucuță. Colectiviștii Ion N. Șerban și Costică Bodea, pe lîngă faptul că și-au construit case noi și-au cumpărat: primul un patefon, iar al doilea o bicicletă.

Bogate recolte au obținut colectiviștii în acest an. In ziua sărbătoririi împărțirii veniturilor, îmbrăcați în haine de sărbătoare, ascultau cu multă bucurie darea de seamă prezentată de președintele gospodăriei. Cotele obligatorii către stat au fost achitate în întregime, iar pentru fondul obștesc au fost puse de o parte 56.000 kg. cereale. Pentru fiecare zi-muncă a revenit colectiviștilor cîte 3,300 kg. grîu, 1,300 kg. orz, 1 kg floarea-soarelui, 5,300 kg. porumb, 0,400 kg. fasole, 0,500 kg. ceapă, 0,350 kg. cartofi și alte produse — legume, zarzavaturi, țuică, vin, lînă, miere de albine, precum și bani.

Printre fruntașii gospodăriei a fost și colectivistul Mocanu Radu. Copiii săi, utemiști Aneta, Ilinca, Eugenia și Nicolae Mocanu, au fost tot timpul printre fruntași. Impreună, ei au avut în total 633 zile-muncă. Primele produse la împărțirea veniturilor au fost date acestei familii care a primit 3 355 kg. porumb, 2.089 kg. grîu, 823 kg. orz, 633 kg. floarea-soarelui, 253 kg. fasole și însemnate cantități de brînză, lînă zarzavaturi, cartofi, vin, țuică și bani.

Prin aplicarea metodelor înaintate

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea la gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din satul Bradu, raionul Sibiu, au fost împărțite veniturile. La adunarea generală organizată cu acest prilej, colectiviștii au aflat cantitățile de produse ce li se cuvin pentru fiecare zi-muncă. Aveau de ce să se bucure. Regulile agrotehnice aplicate de ei anul acesta i-au ajutat să obțină recolte bogate. De pe suprafața de 12 hectare, însămînțată după metoda cuiburilor așezate în pătrat, ei au obținut cu 330 kg. mai mult porumb față de cea cu însămînțare obișnuită. Cantități sporite la hectar au realizat și la cartofi. De aceea, colectiviștii din Bradu au hotărît ca în anul viitor să însămînțeze după metoda cuiburilor așezate în pătrat întreaga suprafață de porumb și cartofi.

Fiecare colectivist și-a primit răsplata muncii după străduința sa. Colectivistul Bucureanu Gheorghe a primit, împreună cu familia sa, pentru cele 620 zile-muncă, 1860 kg. cartofi, 1860 kg. porumb și 2294 kg. grîu.

Frumoase venituri au adus gospodăriei și cele 11 hectare ale grădinii de zarzavat. Colectivistul Atzman Mihai care a muncit aici a avut, împreună cu familia sa, 537 zile-muncă. Din acestea, 132 au fost efectuate de fiica lui, utemista Atzman Ana. Ei au primit acum 2081 kg. grîu, 1611 kg. porumb, 1611 kg. cartofi și alte produse.

Utemiștii din gospodărie au muncit cu multă dragoste și entuziasm. Ei s-au situat mai întotdeauna în fruntea muncilor agricole. Utemistul Burdun Ioan, de pildă, a efectuat 145 zile-muncă pentru care a primit peste 1400 kg. cereale, afară de alte produse și bani. Bolea Ion a primit și el împreună cu soția sa, pentru zilele-muncă lucrate, 832 kg. grîu, 1350 kg. porumb, cartofi și alte produse.

La gospodăria agricolă colectivă din Bradu, împărțirea veniturilor a constituit o adevărată sărbătoare.

Bucuria celor din Scărișoara

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Acum cîteva zile în gospodăria agricolă colectivă „Partizanii păcii" din comuna Scărișoara, raionul Caracal a avut loc împărțirea veniturilor. Produsele bogate obținute în gospodărie în urma aplicării tot mai largi a regulilor agrotehnice au dat posibilitatea unei bune aprovizionări a caselor colectiviștilor. Pentru o zi-muncă, au revenit cîte 11,900 kg. porumb, 2,550 kg. grîu, 1,350 kg. mazăre, 0,150 kg. floarea-soarelui etc.

Pentru cele 465 zile-muncă colectivistul Gîscă D. Dumitru a primit 5533,500 kg. porumb. 1185,750 kg. grîu, 627,750 kg. mazăre, 670 kg. linte precum și însemnate cantități de floarea-soarelui, legume și zarzavaturi. Insemnate cantități de produse au primit și ceilalți colectiviști care s-au bucurat din plin de rodul muncii lor.

Toate jucăriile sînt frumoase și e greu să-ți alegi. Dar nu-i nimic, acum a venit și tovarășa vînzătoare. Impreună vor alege o jucărie interesantă. In fotografie: un aspect de la raionul de jucării al magazinului „Victoria" din București.
Foto: AGERPRES

Țesături mai multe și mai bune

La expoziția internațională de la Leipzig au fost apreciate și pînzeturile fine produse de fabrica „Țesătura Roșie" din Lugoj. Țesăturile realizate de textilistele de aici sînt rezultatul experienței cîștigate de mai mulți ani. Muncitoarele Iuliana Orban, Vilma Mesaroș, Maria Pascu sînt printre cele mai bune țesătoare ale fabricii. De la ele au deprins meseria de țesător mulți tineri: conducătorul brigăzii I-a U.T.M., Iosif Straitmater, țesătoarea Elena Kormanioș și alții.

Tinerii și vîrstnicii alcătuiesc acum un colectiv capabil să realizeze țesături mai multe și mai bune. Azi, la întreprinderea „Țesătura Roșie" se produc 17 sortimente de pînzeturi. Zefirul iuni, în dungi și în carouri, pînza „Damasc" în diferite modele, pînza pentru balonzaide, ca și noua țesătură „Tamara" sînt rezultatul muncii calificate depuse de colectivul acestei întreprinderi. Producția de țesături realizată în acest an depășește cu 337.500 metri pe cea realizată anul trecut. Cantități mari de pînzeturi au fost obținute mai ales prin folosirea mai deplină a capacității de lucru a războaielor și a firelor de bumbac. Mărirea turațiilor la războaiele de țesut a făcut posibil ca indicele lor de utilizare să crească cu 1,46 la sută față de cel obținut anul trecut. Buna îngrijire a utilajului de către colectivul condus de Ion Hîrloabă, șeful atelierului întreținere, a adus întreprinderii, în timp de 9 luni, o economie de 1.080 de suveici față de normativul fixat. Valoarea suveicilor economisite se ridică la suma de 42.120 lei.

—★—

O nouă întovărășire zootehnică

DEVA. — Convingerea că munca în întovărășirea zootehnică aduce trai îmbelșugat în casa țăranului muncitor, pătrunde însoțită de exemplul viu, concret, în cele mai îndepărtate sate din partea deluroasă și de munte a regiunii Hunedoara.

Dornici de a obține producții sporite de lapte și lînă și de a îmbunătăți rasele de oi, mulți țărani muncitori din aceste sate s-au unit în întovărășiri zootehnice. Zilele trecute, 19 familii de țărani muncitori din satul Muncelul Mare, raionul Ilia, au format o întovărășire zootehnică în care au adus 350 de oi și aproape 100 de ha. pășune. In raionul Ilia au luat ființă pînă acum 18 întovărășiri zootehnice. In satele Boia-Bîrzu și Sulighete din acest raion, 41 de țărani muncitori au făcut de curînd cereri pentru a forma și ei întovărășiri zootehnice.

Exemplul țăranilor muncitori din raionul Ilia este urmat și în alte raioane ale regiunii Hunedoara, unde au luat ființă în ultimul timp numeroase întovărășiri zootehnice.

Însemnări „INAUGURARE"

Sînt unele basme pentru copii în care autorii — șugubeți nevoie mare — își încheie povestirile în felul următor: „încălecai pe-o strună și vă spusei o mare minciună". Iertată-ne fie îndrăzneala, dar cînd îi auzim pe unii tovarăși cu munci de răspundere din Pitești că pun pe socoteala „cauzelor obiective" neamenajarea Casei Pionierilor din oraș, ne vin în minte cuvintele de mai sus, deși este departe de noi gîndul de a-i bănui pe respectivii tovarăși de aplicații spre literatură și umor.

Povestea în sine, pe scurt, ar sta cam așa. Intr-o zi, cîteva persoane marcante — își vorbeau între ele numai cu „dragă" — au intrat — păstrînd ordinea ierarhică — în holul unei clădiri de pe Bulevardul Republicii. N-au mers prea departe pentru a nu-și murdări hainele de moloz, ci s-au strîns în cerc privindu-se cu încredere și mîndrie.

— Asta va fi Casa Pionierilor! — a rostit Alecu Ioan, activist al comitetului regional U.T.M., plin de legitimă voie bună.

— Prin grija noastră, a tuturor — a întărit Păunescu Ioan de la sfatul popular orășenesc, indicînd pe fiecare membru al onoratei comisii.

— Să trimitem un articol și la ziarul local — a propus inginerul Ionescu Ion, de la Intreprinderea regională de construcții.

— Nu — a protestat în calitatea sa de președinte al sfatului popular orășenesc, tovarășul Jiga Ion. Să fim modești. Și acum, de-ajuns cu discuțiile. Să mergem fiecare pe la locurile noastre, că noi avem și alte sarcini.

Și duși au fost.

In plan era trecut însă un termen pentru amenajarea Casei. Termenul era pînă la 23 August. Pentru ce se dau termene? Pentru a fi respectate. Ce înseamnă a respecta un termen? Inseamnă a face inaugurarea la ora și ziua fixată. „Inaugurarea va avea loc la timp — au hotărît într-un elan de-a dreptul emoționant membrii comisiei. Nimeni dintre noi n-are dreptul să lipsească de la inaugurare. Să venim toți îmbrăcați în haine de sărbătoare, pentru a arăta respectul pe care-l avem față de pionieri".

Inaugurarea s-a ținut într-adevăr. S-a ales ca loc al festivității o sală de la parter, întrucît calitatea scărilor amenajate între timp putea pune în pericol securitatea membrilor comisiei. Și așa, participanții la festivitate au avut deajuns de multe neplăceri. Tot timpul cît a durat discursul festiv, urările, aclamațiile, îmbrățișările și felicitările, au stat în picioare nu dintr-un exces de politețe, ci pentru că scaunele comandate, din timp, ce-i drept, dar fără specificarea dimensiunilor, n-au fost livrate în termen. Ochii participanților la festivitate, obosiți să tot privească fețele vorbitorilor, nu se puteau odihni decît admirînd pereții goi și depreciind calitatea vopselii care se lipea pe haine. In ciuda acestor mici necazuri membrii comisiei și-au strîns călduros mîna, s-au îmbrățișat încă odată și și-au spus din nou.

— Asta e Casa Pionierilor!

— Prin munca noastră, a tuturor.

— Să mergem acum fiecare pe la locurile noastre, că mai avem și alte sarcini.

Și duși au fost din nou.

Zilele următoare, pionierii au vrut să înceapă activitatea în noua lor casă, dar molozul din camerele predestinate inaugurării nu fusese strîns, scările trozneau periculos pînă și sub pașii unei pisici, mobilierul se găsea în stadiul de copaci netăiați încă din pădurile Moldovei.

Alergătura unor pionieri prin oraș, după membrii comisiei, n-a dat nici un rezultat, întrucît la dosar era scris negru pe alb că la data de 22 august 1954 „a fost dată în folosință Casa Pionierilor din orașul Pitești, înalt for de cultură și educație". Ce-au putut să facă pionierii, decît să păstreze un moment de reculegere în memoria inaugurării și apoi să-și vadă de treabă? Iar membrii prea onoratei comisii însărcinată cu amenajarea Casei Pionierilor din Pitești, mulțumiți că nu mai sînt deranjați și-au spus: „și-acum să ne vedem de treburile noastre".

GH. SOCOTEANU
ION DELEANU

Din scrisorile cititorilor

VOM ȘTI SĂ APĂRĂM REALIZĂRILE NOASTRE

Nu e colțișor cît de îndepărtat din țara noastră care să nu cunoască zi de zi noi realizări. Aci se ridică o nouă fabrică, o școală sau un cămin cultural, acolo se construiește o nouă creșă, un spital etc. Despre toate aceste realizări mai mici sau mai mari, despre schimbările survenite în viața satelor sau orașelor republicii noastre populare vorbesc numeroasele scrisori adresate de cititori ziarului.

Iată de exemplu, ce ne scrie corespondentul voluntar Gavril Vicol: „La Combinatul siderurgic" Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara s-a deschis „Casa tehnicianului", un minunat locaș de cultură tehnică, înzestrat cu o bibliotecă care cuprinde 32.220 volume.

Acum, muncitorii și tehnicienii combinatului nostru studiază noi metode de lucru, specifice industriei metalurgice. E și natural ca să întîlnești aci zilnic numeroși cititori cufundați în studiul diferitelor cărți romînești sau sovietice. Pe inginerul Mircea Popa de la oțelăria electrică, îl poți găsi cu siguranță în timpul său liber, într-una din sălile de lectură ale „Casei tehnicianului" studiind îmbunătățirea procesului tehnologic pentru folosirea oțelului. Casa tehnicianului este pentru muncitorii și tehnicienii din combinatul nostru un prețios ajutor în muncă".

Realizări sînt multe și deosebite. Intr-un sat, alături sau în locul unei căsuțe vechi de lut, aplecată, găsești o casă de toată frumusețea, cu încăperi mari și luminoase. Despre un asemenea fapt ne scrie tovarășul Ion Sbîrciog din regiunea Craiova. „Aproape de bazinul carbonifer Schela se află comuna cu același nume. Aci sînt multe case noi, majoritatea ridicate în cursul acestui an. Am intrat la întîmplare într-o curte. Casa nouă, arătoasă. Stăpîna casei, soția minerului Grigore Lupulescu, îmi arătă cu mîndrie noua locuință.

— Aici e dormitorul copiilor... Dincoace camera noastră. In partea cealaltă e bucătăria. Să tot trăiești într-o asemenea casă — ne spune ea. Tot în acest an și-au construit case noi Lazăr Duma, Petre Bogdan, Vasile Hîrșu și alți ortaci — continuă cu explicațiile Irina Lupulescu. Peste vreo 2-3 ani, dacă mai veniți pe aici poate nu veți mai vedea nici o casă veche. Se vor construi altele noi".

Despre grija ce se acordă astăzi tuturor tinerilor, fie sănătoși, fie suferinzi de vreo infirmitate, ne scriu și corespondenții voluntari Pompiliu Băbeanu și Ioan Reder:

„Sîntem elevii Școlii profesionale de surdo-muți din Cluj. Alături de noi alți 250 tineri surdo-muți învață diferite meserii. Unii vor să devină strungari în lemn, alții forjari, mecanici sau tîmplari de mobile. Anul trecut școala noastră a dat industriei 19 muncitori calificați. Anul acesta vor absolvi numai în meseria de tîmplari de mobile 18 elevi. Școala aceasta este pentru noi o a doua casă. Ea ne ajută să devenim și noi oameni folositori".

...Te afli într-o noapte în drum spre un sat, unde n-ai mai fost de mult. La un moment dat te frămîntă gîndul „nu cumva am greșit drumul?" Acolo unde te așteptai să găsești satul întunecat te întîmpină o puzderie de lumini.

„Seara, cînd privești din tren sau de pe coama unui deal, rămîi cu impresia că orașul Vaslui se întinde cu încă 10 km. spre sud. Ce se întîmplă însă? Satele Secuia și Băcăoani, din comuna Muntenii de Jos au fost electrificate. S-au aprins becurile și pe ulițe și în case" — ne scrie Victor Vasiliu, corespondent voluntar din comuna Deleni, regiunea Iași.

O enumerare a corespondenților voluntari care au scris despre electrificarea satelor nu ar fi ușor de făcut pentru că numărul scrisorilor primite la redacție este mare.

Scrisorile cititorilor ne vorbesc și despre alte realizări importante. Astfel, Oprean Ioniță din regiunea Stalin ne scrie: „In comuna Ghijasa de Sus exista cu cîțiva ani în urmă o moară veche, care deși era cîrpită mai în fiecare an, stătea să se dărîme. Cetățenii au hotărît să construiască prin autoimpunere o moară nouă. Cu sprijinul sfatului popular raional Agnita s-a procurat materialul de construcție, cărămizi, ciment, lemne, țiglă. Iar țăranii — dintre care s-au evidențiat comuniștii Alex. Naghy, Ioan Crișca și utemiștii Augustin Togan, Dumitru Stanciu, Ioan Ilea etc. au muncit voluntar la ridicarea construcției. Acum moara este gata."

Despre o altă construcție ne vorbește în scrisoarea sa corespondentul voluntar Ioan Nițu din regiunea Timișoara. „In comuna Făget s-a deschis un magazin de produse industriale pentru comerțul de întîmpinare, primul de acest fel în regiunea noastră. Mărfurile industriale de tot felul — aparate de radio, mașini de cusut, biciclete, cizme, stofe, la un preț redus, sînt destinate țăranilor muncitori care au contractat animale cu statul".

„Și în comuna Vizantea Mînăstirească din raionul Panciu, în locul vechiului magazin care nu mai corespundea cerințelor crescînde ale consumatorilor, s-a deschis un magazin universal" — ne scrie tovarăsa Maricica Gavriloiu. In orașul Gherla, pe lîngă cele existente s-au mai construit încă două magazine din resurse locale și prin autoimpunere.

„Aci — adaugă corespondentul Aristică Pleniceanu — un sprijin prețios l-a dat comisia de femei. In prezent — se cară materialele de construcție necesare ridicării clădirii noului cămin cultural din orașul nostru. Zi de zi ne bucurăm pentru o nouă construcție ce se ridică" — ne scrie în încheiere corespondentul.

Printre alte numeroase realizări se numără și amenajarea unei săli de festivități a căminului cultural din satul Poenii de Sus, comuna Cislău, fapt despre care ne scrie corespondentul voluntar Andrei Ștefan din regiunea Ploești. „Această lucrare, efectuată numai de tineret, în urma angajamentelor utemiștilor, s-a realizat în 500 ore muncă voluntară. Cei mai harnici au fost utemiștii Gh. Ciodatu, Ștefan Constantin, A. Frunzea, Geta Constantin, P. Poenaru și alții. Sala nouă a căminului este gata și are o capacitate de 250 de locuri".

Cititorii noștri ne-au comunicat prin aceste scrisori numai cîteva realizări din cele înfăptuite în jurul lor.

Să luptăm activ pentru pace — parcă ne îndeamnă aceste realizări. Să știm să apărăm la nevoie ceea ce ne este scump.

GH. DUNĂ

După patru, cinci luni... alt secretar

Peste comuna Brusturoasa se lăsase întunericul nopţii. Într-un birou al sfatului popular, mai era încă lumină. Tovarăşul Sechel Anton, preşedintele sfatului popular scria de zor într-un carnet. Deodată se opri. Îşi scoase din buzunar o ţigară, o aprinse, trase cîteva fumuri, apoi începu să se plimbe de la un capăt la altul al biroului.

Deşi se simţea obosit pentru că umblase toată ziua pe teren, nu-i venea să plece acasă. Era îngîndurat. Planul de colectări nu fusese încă îndeplinit la toate produsele. „Desigur — gîndea preşedintele — dacă tineretul din comună ar pune mai serios umărul la muncă, treburile ar merge mult mai bine". Dar tinerii noştri...

În comună, oricine te poate îndrepta spre sediul organizaţiei de bază U.T.M. Ajuns însă aici, rămîi pentru un moment surprins şi în mod firesc îţi pui întrebarea:

— Am nimerit greşit, sau sediul organizaţiei U.T.M. s-a mutat?

La o cercetare mai atentă vei afla că vechiul sediu al organizaţiei U.T.M. e folosit ca locuinţă de către tovarăşul Harja Constantin, secretar al sfatului popular din comună, iar actualul sediu se află într-o casă părăsită, fără ferestre. Tov. preşedinte al sfatului popular şi alţi tovarăşi din comună spun adeseori cu nemulţumire că munca educativă a organizaţiei U.T.M. în rîndul tineretului este slabă, că adunări generale se ţin numai cînd comitetul raional U.T.M. Moineşti socoteşte de cuviinţă să schimbe secretarii „necorespunzători" etc. etc. Şi au dreptate. Astfel, în luna februarie a acestui an, a avut loc în comună o adunare generală în care a fost schimbat vechiul secretar al organizaţiei U.T.M. iar în locul lui a fost ales utemistul Bilbîie Niculae. În ziua de 4 noiembrie a.c. tov. Ondu Ioan, activist al comitetului raional U.T.M. care îndrumă munca acestei organizaţii U.T.M. a organizat o nouă adunare generală — a doua şi probabil ultima din acest an — pentru al înlocui pe tov. Bilbîie care „nu corespundea" în munca de secretar, cu utemista Balaş Elena. Mulţi utemişti înclină să creadă că peste 4-5 luni tovarăşul Ondu Ioan — sau poate alt activist de la comitetul raional U.T.M. — va veni şi va constata că nici tovarăşa Balaş nu s-a achitat cu cinste de sarcinile pe care le-a avut şi va trebui să se „orienteze" asupra altui utemist bun, capabil de muncă, cu calităţi organizatorice, pentru a fi ales ca secretar.

La această concluzie s-a ajuns mai ales după ce utemiştii au văzut cum a înţeles tovarăşul Ondu să ajute pe noua secretară. După terminarea adunării el i-a spus: Tovarăşă Balaş, ai grijă să iei în primire totul de la vechiul secretar". Apoi a plecat la raion cu mulţumirea omului care a făcut un lucru bun. Schimbase doar pe vechiul secretar, ridicase o utemistă în munca de secretară, ce nevoie mai era de instruire, de ajutor practic? Toate astea vin, pesemne, de la sine!

Cam aşa stau lucrurile cu „ajutorul" comitetului raional U.T.M. dat acestei organizaţii U.T.M. prin tovarăşul Ondu Ioan şi prin alţi tovarăşi care poposesc pe acolo. Puţin îi interesează pe tovarăşii de la raion că la căminul cultural din Brusturoasa nu se duce nici un fel de activitate, că biblioteca căminului este frecventată în permanenţă de şobolani şi nu de tineri, că aparatul de radio al căminului nu stă la căminul cultural la îndemîna tineretului — ci stricat într-un birou al sfatului popular, fără ca nimeni să ia iniţiativa să-l repare.

Sîntem de-acum în timpul iernii. Totuşi, la căminul cultural nu se află acum nici un lemn. Cînd a fost întrebat tovarăşul preşedinte despre încălzirea căminului a răspuns foarte simplu şi concret:

— Utemiştii nu pot să aducă cîteva braţe de lemne acolo? Într-adevăr tovarăşul preşedinte are dreptate. Tinerii, pot aduce un braţ, două de lemne, dar cu asta nu se poate asigura încălzirea căminului pe tot timpul iernii. De ce comitetul executiv al sfatului popular nu s-a îngrijit să repartizeze căminului cultural un car cu lemne că doar pădurea se află la 3-4 kilometri de comună?

Că în comuna Brusturoasa munca organizaţiei U.T.M. poate şi trebuie să fie îmbunătăţită, este un lucru lesne de înţeles. E timpul ca comitetul raional U.T.M. Moineşti să îndrepte atitudinile unor activişti de-ai săi, să-i educe în aşa fel încît deplasările lor în organizaţiile de bază U.T.M. să constituie un ajutor preţios în munca acestor tineri ţărani muncitori.

DUMITRU CALIN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Din sala tribunalului

BRĂNEŞTI (de la corespondentul nostru). La tribunalul popular raional Brăneşti a avut loc procesul unor chiaburi care au încercat să înşele statul, neachitîndu-şi datoriile.

Chiaburii Ion A Iancu, Ion D. Barbu şi Ion I. Barbu din comuna Progresul nu şi-au achitat cotele către stat.

Chiaburul Ion A. Iancu datora statului cantităţi mari de produse.

Cantităţile însemnate de produse agricole, cote cuvenite statului, nu fuseseră predate nici de chiaburul Ion D. Barbu.

Cantităţi de cereale datora statului şi chiaburul Ion I. Barbu.

Pentru faptul că s-au sustras de la predarea cotelor datorate statului, chiaburii sabotori au fost obligaţi să plătească în plus amenzi între 10.000 lei şi 15.000 lei.

★

Într-o altă şedinţă, acelaşi tribunal a condamnat la doi ani închisoare corecţională pe inculpatul Radu Nicolae din comuna Fundulea care şi-a însuşit un sac de ciment al gospodăriei agricole de stat.

Deţinînd funcţia de agent fiscal al Sfatului popular al comunei Afumaţi, Toma Ion din Bucureşti şi-a însuşit suma de 2046 lei şi a încercat să înşele organele de control. Pentru aceasta el a fost condamnat la doi ani închisoare corecţională.

Printr-o altă sentinţă judecătorească, pentru faptul că au sustras suma de 13.000 lei din casa de bani a întreprinderii, Maria Mihai şi Maria Ciolan, ambele din comuna Fundulea, au fost condamnate la trei ani şi respectiv doi ani închisoare corecţională.

Faptele au arătat că Mihai Constantin, socotitor al G.A.C. din Cucuieţi, a sustras prin nedeclarare cantităţi de uium şi cotă datorate statului pentru lucrări executate de S.M.T.

Inculpatul a fost condamnat la doi ani închisoare corecţională.

De felul în care sînt executate operaţiile anexe, depinde în bună parte aspectul plăcut al ţesăturilor. Pentru aceasta utemiştii Udrea Elena şi Wolf Andrei de la fabrica „Industria textilă"-Lugoj, acordă atenţia cuvenită egalizării (uscării) ţesăturilor.

În fotografie: Un aspect din timpul lucrului. Foto: AGERPRES

Ieri codaşa secţiei — azi mîndria ei

Cu cîteva luni în urmă în secţia strunguri mici a uzinei noastre activitatea brigăzilor de producţie se desfăşura în mod defectuos. Brigada utemistă condusă de tînărul Mogoş Sandu nu-şi îndeplinea sarcinile de plan. Luni în şir a lucrat sub normă. În rîndul membrilor din brigadă îşi făcuse loc obiceiul de a chiuli şi de a lipsi nemotivat.

Consfătuirile de brigadă nu se ţineau cu săptămînile, fapt care făcea ca tinerii care lipseau nemotivat să nu poată fi ajutaţi pentru lichidarea acestei atitudini greşite faţă de muncă. Aşa se explică de ce tînărul Uşurelu Ion, în cursul lunii septembrie a avut 10 absenţe nemotivate de la lucru. Alţi tineri din brigadă, ca strungarii Paraschiv Nicu sau Chiburtă Petre, întîrziau cu regularitate de la serviciu sau plecau înainte de ora încetării lucrului.

Lipsa de control şi îndrumare din punct de vedere tehnic a făcut ca în brigadă să se înregistreze un procent mare de rebuturi. Analizînd această situaţie, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. pe uzină a constatat că manifestarea acestor lipsuri în cadrul brigăzii din secţia strunguri mici de la atelierul mecanică grea, se datoreşte şi faptului că unii membri din organizaţia de bază U.T.M. din secţia strunguri mici considerau că brigăzile nu mai au nevoie de sprijin şi îndrumare.

Vinovat de aceste lipsuri se face şi tovarăşul Borcan Dumitru, responsabil cu producţia şi calificarea în comitetul U.T.M. pe uzină, care nu a îndrumat şi controlat munca brigăzilor. El s-a interesat numai de brigăzile fruntaşe, neglijînd tocmai pe cele codaşe.

În urma analizei făcute, s-au luat o serie de măsuri care au făcut ca brigăzile de tineret să simtă ajutorul practic şi îndrumarea concretă a organizaţiei de bază U.T.M. Într-o şedinţă a activului de organizaţie, s-au trasat sarcinile ce revin responsabililor de brigăzi şi membrilor din birourile organizaţiilor U. T. M. care răspund de producţie şi calificare, pentru schimbarea acestei situaţii.

Aceste sarcini au prins viaţă. De exemplu brigada tov. Mogoş Sandu a reuşit ca în decurs de două luni să se ridice în rîndul brigăzilor fruntaşe din sectorul construcţii mecanice. Organizîndu-se consfătuiri de producţie săptămînale, în care să se analizeze munca tinerilor, folosindu-se din plin arma criticii şi autocriticii, s-a reuşit să se lichideze lipsurile nemotivate şi întîrzierile de la lucru. Ajutată de maistrul Bratosin Gheorghe, tehnicianul secţiei strunguri mici, brigada a reuşit să micşoreze numărul rebuturilor.

Defalcarea sarcinilor de plan pe om şi maşină a făcut posibilă o mai bună organizare a lucrului la locul de muncă reducîndu-se timpii neproductivi. În acest fel toţi tinerii au reuşit să-şi îndeplinească şi chiar să-şi depăşească sarcinile de plan. De pildă, tînărul Sava Eugen, care în trecut nu realiza decît norma zilnică, a reuşit să obţină depăşiri de 30-40 la sută.

Faptul că brigada din codaşă a devenit fruntaşă, se datoreşte şi faptului că tinerii au fost antrenaţi să participe cu regularitate la cursurile de minim tehnic din atelier. Membrilor brigăzii le era necesară cunoaşterea temeinică a desenului tehnic, deoarece pierdeau mult timp cu descifrarea desenelor pieselor ce le aveau de executat, datorită complexităţii şi varietăţii acestora. Sezisînd acest lucru, membrii comitetului organizaţiei de bază U. T. M. au stat de vorbă cu conducerea tehnică a atelierului şi au cerut să se dea o importanţă mai mare cursului de desen tehnic.

Urmînd cursul de minim tehnic tînăra Sîrbu Ioana lucrează acum cu uşurinţă axele cu filet trapezoidal de la gatere, iar utemistul Mogoş Sandu şnecurile şi carcasele de la transportoare.

De asemenea, comitetul organizaţiei de bază U. T. M. s-a preocupat de organizarea timpului liber al tinerilor, căutînd să dezvolte la tinerii noştri pasiunea pentru cărţile tehnice, îndrumîndu-i la biblioteca atelierului.

Studiind cărţile tehnice, tînărul Bucur Nicu a reuşit să-şi ridice şi mai mult calificarea profesională astfel, încît maistrul secţiei i-a încredinţat pe tînărul Dediu Dumitru să-l califice după metoda sovietică Kotlear.

Îndrumarea organizaţiei de bază U.T.M. a făcut ca simţul de răspundere al tinerilor din brigadă să crească considerabil, schimbîndu-se complet atitudinea lor faţă de muncă.

Azi, tinerii îngrijesc maşinile venind cu cel puţin 10 minute înainte de începerea lucrului pentru a le pregăti şi regla. De asemenea ei se îngrijesc de organizarea locului de muncă, în aşa fel, ca cele 480 minute ale schimbului să fie folosite la maximum. Muncind în acest fel, brigada utemistului Mogoş Sandu reuşeşte să depăşească cu mult planul de producţie, să dea produse de bună calitate şi să reducă preţul de cost al produselor.

DUMITRU GHEORGHE
secretar al comitetului organizaţiei de bază U.T.M. uzinele metalurgice „Progresul" Brăila

Scrisoare către redacţie

Nu neglijaţi calitatea

— Mai dă-mi, te rog, o maşină de capsat. Poate asta o să fie mai bună.

— Nu mai avem în magazie.

— Cum, din 80 n-a mai rămas nici una bună?

— Toate s-au stricat.

— Atunci dă-mi un perforator.

— Nici perforatoare nu mai avem în magazie. De altfel nici ele n-au fost mai bune decît maşinile de capsat!

★

Intreprinderea „Ilie Pintilie" din Bucureşti furnizează o mare parte din rechizitele de birou: cerneală, maşini de capsat, perforatoare.

Unele din acestea au ajuns şi la întreprinderea noastră, Trustul petrolifer Cîmpina. Dar mare necaz am avut cu ele. Nu reuşeşti să le întrebuinţezi de cîteva ori că s-au şi stricat.

Aşa se face că în scurt timp au fost scoase din uz 80 de maşini de capsat şi încă multe perforatoare. Ele sînt lucrate neglijent şi dintr-un material slab din care cauză se şi strică foarte repede.

Desigur, perforatoarele şi maşinile de capsat sînt lucruri mărunte la prima vedere, dar fac parte din obiectele strict necesare muncii de birou şi trebuie să fie de bună calitate. Organele Ministerului Culturii, de care aparţine întreprinderea, trebuie să tragă serios la răspundere conducerea fabricii „Ilie Pintilie" din Bucureşti, pentru ca aceasta să se preocupe mai mult de calitatea produselor sale atît de necesare oamenilor muncii.

Corespondent
MACOVSCHI GH.

Au cules rodul bogat al muncii

Muncitorii întreprinderii industriale metalurgice „21 Decembrie" din Rădăuţi, îşi vor aminti cu drag ziua de 25 noiembrie, zi în care a fost îndeplinit planul anual de producţie.

Plin de roade a fost acest an. Productivitatea muncii în această fabrică a crescut cu 8,2 la sută faţă de sarcina planificată, iar preţul de cost a fost redus cu 1,24 la sută.

În centrul atenţiei brigăzilor utemiste a stat în permanenţă folosirea cu spirit gospodăresc a materiei prime. Membrii brigăzii din secţia turnătorie au realizat, prin reducerea consumurilor specifice la cocs şi fontă, o economie în valoare de aproape 54.000 lei.

În fiecare loc de muncă, tinerii alături de vîrstnici au luptat pentru îndeplinirea zilnică a sarcinilor de plan.

În secţia strungărie, echipele conduse de Olaru S. şi Jegerman A., şi-au depăşit sarcinile, la osii pentru căruţe şi piese pentru pompe de incendiu, cu 102 la sută.

Echipele conduse de utemiştii Popescu Gheorghe şi Roman Gheorghe, din secţia producătoare de bunuri de larg consum, şi-au depăşit în proporţie de 15—35 la sută sarcinile zilnice de plan.

Eforturile muncitorilor au fost încununate de succes. În acest an au fost produse bunuri de larg consum în valoare de 300.000 lei şi s-au economisit materii prime şi materiale în valoare de 146.000 lei.

Corespondent
OCTAVIAN CRAMARCIUC

COLŢUL ŞTIINŢEI

Somnul şi visele în lumina învăţăturii lui Pavlov

Paul Popescu-Neveanu
candidat în ştiinţe

Somnul şi visele au atras din timpuri străvechi atenţia oamenilor, i-au obligat să se gîndească la explicaţia acestor fenomene care păreau acoperite pînă nu de mult de un văl de mister.

Faptul că în timpul somnului omul poate vedea lucruri neobişnuite, poate avea impresia că zboară sau călătoreşte, a dus pe oamenii vremilor străvechi la credinţa că în somn „sufletul" se desprinde de corp şi hoinăreşte singur prin lume.

Această credinţă a fost în mod definitiv înlăturată de ştiinţă întrucît nu corespunde adevărului.

Totuşi şi pînă astăzi circulă superstiţii şi prejudecăţi în legătură cu somnul şi visele. Numai lumina ştiinţei ne poate ajuta să explicăm cu claritate şi să înţelegem cauzele acestor fenomene ale vieţii noastre.

★

Somnul ocupă o mare parte din viaţa animalelor şi a omului (aproximativ o treime din viaţă). El corespunde unor reale necesităţi ale vieţii organismului nostru. Organismul are nevoie de somn aşa cum are nevoie de hrană. Mai mult decît atît, lipsa îndelungată a somnului este suportată mai greu decît lipsa hranei.

În activitatea sa, omul poate să evite cîteva zile somnul prin eforturi de voinţă şi concentrare asupra lucrului. Cu timpul însă somnul devine inevitabil, întrucît acesta acţionează ca o lege biologică, îndeplinind funcţiunea de odihnire, de regenerare a energiei organismului.

Din observaţiile de fiecare zi ştim că în timpul somnului organele de simţ îşi încetează sau îşi reduc funcţiunile, sistemul muscular se relaxează, activitatea organelor interne capătă un caracter mai puţin intens. Somnul este deci o stare generală care modifică activitatea întregului organism, este un proces întru totul material care se produce în organismul nostru, îndeplinind importante funcţiuni biologice.

Explicaţia ştiinţifică a somnului şi viselor a fost dată de marele învăţat sovietic, academicianul Pavlov.

I. P. Pavlov a descoperit şi explicat procesele nervoase care se produc în creier şi a arătat rolul creierului în activitatea organismului. Pavlov a demonstrat că emisferele cerebrale deţin un rol conducător în viaţa organismului. În emisferele cerebrale vin nenumărate excitaţii din lumea externă şi din propriul nostru organism.

În scoarţa emisferelor cerebrale se produce analiza şi sinteza acestor excitaţii, se formează reflexele condiţionate. Pe baza reflexelor condiţionate, scoarţa reflectînd lumea externă şi stările interne ale organismului reglează activitatea organelor interne şi activitatea noastră de legătură cu mediul extern.

Pavlov a arătat că la baza activităţii scoarţei sînt două procese nervoase: 1) *excitaţia*, care stimulează, provoacă o anumită acţiune şi 2) *inhibiţia*, care frînează, reţine în întregime sau parţial o acţiune, deci reglează, distribuie în forme diverse excitaţia.

Pe lîngă aceasta procesul inhibiţiei păzeşte ţesutul nervos al scoarţei cerebrale de epuizare şi distrugere.

Procesele de excitaţie şi inhibiţie au particularitatea că odată apărute într-un punct al scoarţei tind să se răspîndească (să *iradieze*), pe suprafaţa acesteia.

Somnul nu este altceva decît iradierea inhibiţiei pe toată suprafaţa scoarţei cerebrale şi în regiunile nervoase inferioare. De aceea, în stare de somn, funcţiunile de cunoaştere îşi încetează activitatea, iar celelalte activităţi organice se produc la un nivel mai temperat de activitate şi într-un ritm mai regulat. Somnul, ca revărsare a inhibiţiei pe scoarţa cerebrală, reprezintă odihnă, condiţii de activă reconfortare, „reparaţie curentă" pentru organism şi mai ales pentru creier.

Care sînt condiţiile în care inhibiţia iradiază, „se revarsă" pe toată suprafaţa scoarţei, cu alte cuvinte care sînt condiţiile care determină apariţia somnului? Principala cauză a apariţiei somnului este slăbirea şi istovirea celulelor nervoase în urma lucrului lor îndelungat şi intens. Inhibiţia poate să cuprindă scoarţa şi în urma unui şoc nervos, a unei încordări sau supraexcitaţii. Este cunoscut cazul copiilor sau altor persoane care adorm imediat după ce trec prin emoţii puternice sau depun un efort deosebit.

Somnul se dezvoltă în genere atunci cînd se reduc simţitor excitaţiile care parvin de la lumea exterioară prin organele de simţ la creier. De obicei pentru a adormi este nevoie ca să fie înlăturate zgomotele, luminile puternice, excitanţii tactili supărători etc. Absenţa excitanţilor se înţelege că înlesneşte iradierea procesului contrar excitaţiei — procesul inhibiţiei. Pavlov descrie un caz în care un bolnav îşi pierduse simţurile în afara unui ochi care continua să funcţioneze. Cînd ochiul era deschis, bolnavul avea o atitudine activă, normală. Era suficient însă ca să închidă ochiul pentru ca să adoarmă neobişnuit de repede.

Mare importanţă pentru apariţia somnului au anumite deprinderi (reflexe condiţionate) care se formează la om în decursul vieţii. Astfel, pentru oricine, locul obişnuit al somnului, vederea ceasului, încetarea circulaţiei pe străzi, sînt condiţii care provoacă somnul cu regularitate.

Formarea deprinderilor necesare care să asigure un regim regulat de somn are o mare importanţă pentru sănătate. În acelaşi timp se recomandă ca să se delimiteze în mod categoric somnul de starea de trezire. Somnul este folositor un timp anumit cînd se reface organismul. Nu este important timpul cît durează somnul ci profunzimea lui. Sînt foarte dăunătoare pentru sănătatea omului normal deprinderile de a petrece timpul, mai ales dimineaţa, într-o stare de dormitare de semi-trezire. Inhibiţia din scoarţă, reducînd intensitatea activităţii organelor interne, schimburile de substanţe în organism ajung să nu mai fie satisfăcătoare. De aceea, lîncezeala îndelungată în pat, după somn, este mai obositoare decît o activitate obişnuită de muncă.

Cele mai multe întrebări şi le pun oamenii în legătură cu visele care apar în timpul somnului. Învăţătura lui I. P. Pavlov a dat şi viselor o interpretare ştiinţifică, materialistă. Toată activitatea scoarţei cerebrale se reduce la formarea a nenumărate reflexe corespunzătoare excitanţilor care ne vin de la lumea externă. Pe baza mecanismului reflexelor condiţionate, în creierul nostru realitatea obiectivă se reflectă, se oglindeşte în formă de imagini, copii ale realităţii, şi noţiuni. Imaginile şi noţiunile care se formează în creierul nostru sub influenţa lumii externe joacă rolul de semnale întrucît cu ajutorul lor noi ne orientăm în mediul înconjurător. Pavlov arată că scoarţa cerebrală a omului dispune de două sisteme de semnalizare. Totalitatea reflexelor formate la excitanţii direcţi ai mediului (lumină, sunete, căldură şi altele) alcătuiesc primul sistem de semnalizare. Semnalele primului sistem se prezintă în conştiinţa noastră în formă de senzaţii, percepţii şi reprezentări. În senzaţii şi percepţii se reflectă obiectele şi fenomenele realităţii care acţionează asupra organelor de simţ, în reprezentări se reflectă obiecte şi fenomene care au acţionat în trecut asupra organelor de simţ, reprezentarea fiind reactualizarea unei urme din scoarţă, reproducerea unor impresii care au avut loc anterior. Primul sistem de semnalizare există atît la animale cît şi la om.

Cel de al doilea sistem de semnalizare este propriu numai omului şi s-a dezvoltat în legătură cu condiţiile existenţei sociale ale acestuia. Excitantul specific pentru cel de al doilea sistem de semnalizare este cuvîntul care are o semnificaţie deosebită permiţînd abstracţiunea şi generalizarea. Cel de al doilea sistem stă la baza gîndirii noastre abstracte.

Între primul şi cel de al doilea sistem de semnalizare este o continuă interacţiune şi unitate. Cel de al doilea sistem reflectînd mai profund realitatea şi legile ei de dezvoltare, deţine un rol conducător în activitatea noastră conştientă. El conduce şi activitatea primului sistem, punînd ordine şi interpretînd multitudinea de impresii concrete primite de acesta de la lumea externă.

Ce se întîmplă însă cu activitatea sistemelor de semnalizare în timpul somnului? Iradierea inhibiţiei pe scoarţă duce desigur la întreruperea activităţii celor două sisteme. Se ştie însă că inhibiţia nu iradiază la fel de intens în toate zonele şi structurile de celule corticale. În condiţiile somnului inhibiţia pune însă puternic stăpînire pe cel de al doilea sistem de semnalizare, primul fiind mai puţin inhibat. Astfel, asupra primului sistem încetează să se exercite controlul şi conducerea pe care o exercită în stare de trezire cel de al doilea sistem. De aceea în anumite condiţiuni este posibil ca în zonele care deţin funcţiuni ale primului sistem de semnalizare să se dezvolte un proces de excitaţie datorită căruia se reactualizează urmele nervoase lăsate de nenumăraţii excitanţi anteriori. Visele se explică tocmai prin faptul că pe baza urmelor nervoase, impresiile primite de noi în stare de trezire se reproduc în somn în combinaţii noi, suprapunîndu-se şi dînd naştere la noi imagini, care se mişcă într-un mod haotic şi straniu, controlul sistematic al gîndirii lipsind.

Analiza ştiinţifică a faptelor ne arată în acelaşi timp că tot ceea ce ne apare în vis, îşi are origina în experienţa noastră individuală. Tot conţinutul visului este construit din elemente deja existente în prealabil în conştiinţa noastră, din lucruri văzute sau auzite din cele aflate din cărţi, convorbiri, lecţii etc. Faptul că visele nu sînt altceva decît desinhibarea urmelor nervoase lăsate în scoarţa creierului de excitanţii lumii externe, este dovedit într-un mod convingător şi de caracterul viselor la orbi şi la orbi-surzi. La aceştia, (dacă s-au născut fără vedere) niciodată nu apar în vis imagini vizuale ci numai de pipăit şi miros. Evident, în lipsa vederii şi a urmelor respective pe scoarţă nici visele nu pot conţine elemente vizuale.

Visele apar mai ales atunci cînd somnul este mai uşor, mai superficial, şi anume nu cu mult după adormire şi înaintea trezirii. În stadiile profunde ale somnului şi în stările de puternică oboseală nu apar vise. Acest lucru este lesne de înţeles întrucît visele presupun excitarea parţială a primului sistem de semnalizare, ceea ce nu e posibil cînd inhibiţia este foarte profundă.

Se pune însă întrebarea: care sînt cauzele excitării, a desinhibării urmelor nervoase de pe scoarţă? Există diferite cauze de acest fel. În primul rînd diferite influenţe ale mediului extern care acţionează asupra organelor de simţ ale celui adormit. Excitanţii externi continuă să acţioneze şi în stare de somn asupra organelor de simţ. Uneori ei reuşesc să ne trezească. Atunci cînd scoarţa este în stare de inhibiţie, influxurile nervoase care vin de la periferie la scoarţă pot să influenţeze mai puţin, şi de aceea în anumite cazuri aceste influxuri nu fac decît să dezvolte slabe zone de excitaţii în primul sistem de semnalizare, iar prin aceasta să declanşeze visele. Zgomotele din cameră, lumini puternice, excitarea mecanică şi termică a pielei, iată condiţii care pot provoca vise.

S-a constatat că între natura excitaţiei şi felul cum se înlănţuie imaginile în vis există o anumită legătură dependentă de particularităţile experienţei omului. Dacă cel adormit primeşte o senzaţie de răcire la picioare el poate visa că merge desculţ pe gheaţă, dacă i se apropie de nas o sticluţă cu parfum visează că se află într-o grădină frumoasă etc.

Modificările care se petrec în activitatea organelor interne pot constitui de asemenea puncte de plecare pentru vise. Academicianul Bîcov a arătat că activitatea organelor interne are şi ea o legătură cu procesele nervoase din scoarţa cerebrală. Impulsurile care vin din mediul intern al organismului pot să se asocieze cu diferite alte urme din scoarţă şi să dea naştere viselor. Poziţia nepotrivită din timpul somnului, care îngreunează respiraţia şi circulaţia, face ca să apară visuri chinuitoare, coşmaruri. Alimentele alterate pot duce la consecinţe asemănătoare. Mare influenţă asupra viselor o au excitaţiile care vin de la organele interne atunci cînd acestea sînt în stare de îmbolnăvire. Uneori visele de acest fel au chiar o valoare prognostică. De exemplu: cineva visează că este lovit la gît şi peste cîteva zile într-adevăr se declară anghina. Cineva are un vis în care este muşcat de o fiară de picior iar peste cîteva zile i se dezvoltă pe locul respectiv o inflamaţie dureroasă. Cum se explică acest fapt? În stare de somn influxurile care vin de la organele interne la scoarţă duc la efecte mai evidente decît în stare de trezie, cînd numeroasele excitaţii primite din afară le maschează, fac ca ele să nu fie observate cu claritate.

După cum se vede, chiar o stare incipientă de îmbolnăvire, care nu se sezisează conştient, poate să se exprime în vis în forme indirecte. Din aceasta însă nu se poate trage concluzia că în orice caz cînd în vis ni se pare că o parte a organismului nostru este supusă violenţei înseamnă că respectiva parte s-a îmbolnăvit. Pricinile viselor pot fi foarte diverse, şi cu multă greutate se poate stabili cu precizie originea lor.

Uneori visele apar fără a avea legătură cu excitarea organelor de simţ sau cu impulsurile venite de la organele interne. În viaţa noastră de zi cu zi unele lucruri ne preocupă mai mult, altele mai puţin. Preocupările şi emoţiile intense au la bază o puternică excitare a diferitelor sisteme de celule corticale. Din această cauză şi în stare de somn în diferite zone ale scoarţei pot să se dezvolte procese staţionare de excitaţie, legate tocmai cu stările psihice mai intense din starea de trezire. Pe aceste baze pot apărea vise. Astfel, un învăţat, profund preocupat de rezolvarea unei probleme, poate să aibă vise legate de problema respectivă, iar cineva care trăieşte o stare apăsătoare de aşteptare sau teamă va putea să aibă vise legate de sentimentele care îl stăpînesc. Este ştiut, de exemplu, faptul că elevii în preajma examenelor, au deseori vise legate de preocupările şi sentimentele lor faţă de acest eveniment.

Din cele arătate mai sus reiese că visurile au o legătură directă cu trecutul nostru, cu experienţa individuală care furnizează întotdeauna materialul pentru ceea ce ne apare în vis. Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre relaţiile dintre vise şi viitor. Visele fiind combinaţii haotice ale urmelor din scoarţă, fie pe baza unor impulsuri eterogene venite din afară fie pe baza unor dominante locale ale activităţii creierului, nici într-un caz nu pot avea o valoare obiectivă în ceea ce priveşte prevederea evenimentelor care ne aşteaptă.

Numai gîndirea normală a omului este capabilă de previziuni. Visurile noastre nocturne nu pot realiza nici a mia parte din ceea ce poate gîndirea luminată şi o voinţă puternică.

Tineretul nostru trebuie să lupte cu străşnicie împotriva prejudecăţilor şi superstiţiilor care mai dăinuie. Pentru aceasta, tinerii trebuie să înveţe, să se înarmeze cu ştiinţa înaintată. Lumina ştiinţei ne va călăuzi în mod sigur pe căile construcţiei unei vieţi noi, unei vieţi fericite.

Pentru pace și securitate în Europa

Adunarea membrilor corpului didactic universitar din Capitală

Membrii corpului didactic universitar din Capitală, academicieni, profesori universitari, conferențiari, asistenții, s-au întrunit joi după amiază într-o mare adunare, în aula Facultății de științe juridice, pentru a-și spune cu hotărîre cuvîntul în problema asigurării păcii și securității colective în Europa.

In prezidiul adunării au luat loc:

Acad. prof. S. Stoilov, prof. univ. Gh. Ionescu-Sisești, acad. prof. Ionescu-Mihăiești, acad. prof. M. Ralea, acad. prof. Gh. Spacu, acad. prof. Iorgu Iordan, prof. univ. V. Vîlcovici, prof. univ. D. Combiescu, prof. univ. N. Sălăgeanu, prof. univ. Traian Ionașcu, acad. prof. St. Milcu, prof. univ. C. Dinculescu, acad. prof. Al. Rosetti, prof. univ. N. Condeescu, conf. univ. O. Săvulescu-Mamulea, prof. univ. Miltiade Filipescu, acad. prof. C. Balmuș, prof. univ. Al. Graur, prof. univ. Mitu Dumitrescu, prof. univ. A. Oțetea, prof. univ. C. A. Pipide, prof. univ. Ion Mayer, prof. univ. C. G. Demetrescu, prof. univ. I. Steopoe, prof. univ. D. Cartianu.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. S. Stoilov, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., care a spus între altele:

Pe deasupra aspirațiilor individuale sau colective, deasupra credințelor filozofice sau religioase, a concepțiilor politice și sociale care guvernează în diversele țări, pentru fiecare om cinstit stă azi în primul rînd nevoia arzătoare de a-și asigura liniștea necesară muncii sale, pentru a-i vedea roadele, pentru a se bucura de ele.

Călcînd în picioare tratatele, și în primul rînd înțelegerea de la Potsdam, la care aderaseră alături de Uniunea Sovietică, cele trei mari puteri occidentale se arată însă hotărîte să respingă orice propunere menită să aducă la îndeplinire angajamentele lor solemne și măsurile stabilite de ele înșile în comun acord cu Uniunea Sovietică, după victoria comună repurtată împotriva hitlerismului și a fascismului.

Guvernanții țărilor care reînvie militarismul german ar trebui să știe că politica „de pe poziții de forță" nu are nici un succes în relațiile cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Teritoriul lor se întinde azi de la Elba la Pacific, numărînd aproape jumătate din populația globului, ele reprezintă o forță fără precedent în istorie, bastion de nădejde al păcii în lume. Patria noastră face parte din acest puternic lagăr al păcii. Pe noi nu ne pot și nu ne vor putea intimida amenințările ațîțătorilor la război.

Dorim din toată inima noastră pacea, luptăm pentru ea și pentru consolidarea ei, dar vom ști să apărăm munca noastră pașnică împotriva oricărei încercări de a o tulbura.

Acad. Mihail Ralea a subliniat că încă de acum mai bine de 20 de ani, în fosta Societate a Națiunilor, Uniunea Sovietică, în străduința sa permanentă de a asigura pacea și colaborarea internațională, a propus instituirea unui sistem de securitate colectivă. Această politică era total deosebită de vechea politică europeană a Angliei și altor state imperialiste, care se baza și atunci pe divizarea Europei în blocuri de puteri opuse.

Astăzi din nou, puterile imperialiste caută să despartă lumea în blocuri ostile. Ele reînarmează Germania occidentală, dînd din nou armele în mîna agresorilor hitleriști. „Poporul nostru nu uită însă că într-o singură generație, a suferit două cotropiri din partea militarismului german, nu uită jefuirea țării de către ocupanții germani, lagărele de exterminare, asasinatele legionare. Noi nu vrem ca aceste lucruri să se mai repete. Vrem pace, dar sîntem hotărîți a fi puternici, a ne coordona eforturile cu celelalte state iubitoare de pace, a organiza apărarea noastră împotriva oricărei agresiuni.

Noi intelectuali, a încheiat acad. M. Ralea, ne luăm angajamentul de a depune toate eforturile, toată munca, sacrificîndu-ne la nevoie viața, pentru ca împreună cu întregul popor, uniți într-o uniune sacră, să ne facem datoria de apărători ai păcii, ai libertății și suveranității noastre, în cadrul marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Noul regim din țara noastră — a spus prof. univ. V. Vîlcovici — a pus la îndemîna poporului numeroase instituții noi de cultură, pentru luminarea tuturor și pentru antrenarea celor mulți la o colaborare fecundă pe tărîmul cercetării naturii. S-au realizat astfel însemnate progrese de potențial de muncă. S-a constatat cu acest prilej că poporul arată o rîvnă minunată de a pătrunde în palatele luminate de știință. Dar omenirea vremurilor noastre, trăiește într-o atmosferă încordată, de mari tensiuni. Viața civilizată este amenințată cu distrugerea prin transformarea tensiunei într-un conflict armat, care ar putea reduce creația omenirii civilizate la un morman de ruine.

Reînvierea militarismului german ucigător plănuită de politicieni ce nu vor să învețe din pildele istoriei ar fi o mare primejdie pentru omenire.

Popoarele știu ce este războiul și cînd se va ivi un început de aventură care să le amenințe pacea, viața, libertatea, ele vor ști să dea un răspuns hotărît aventurii nimicitoare de viață și de libertate.

În cuvîntul său, prof. univ. G. Ionescu Sisești, a spus: și noi ca și alte popoare, care au îndurat suferințe și jertfe și mai mari — mă gîndesc în primul rînd la poporul sovietic — avem dreptul să sperăm că după atîtea jertfe și suferințe, vom intra într-o epocă de liniște și de pace. Și acum din nou norii se acumulează pe cerul, ce abia începuse a se însenina, al vechii și glorioasei Europe.

Europa nu poate nesocoti marele ei trecut și marea ei menire. Aceasta este dorința și voința popoarelor. Dar guvernanții unor țări din occident, nesocotind mersul istoriei au ales o altă cale, calea blocurilor adverse și ostile care, mărind încordarea internațională și închizînd drumul tratativelor poate duce la război. Un război cu armele actuale ar însemna ruina civilizației europene.

Uniunea Sovietică nu dorește războiul. Prinse într-un mare efort constructiv, țările de democrație populară au nevoie de pace și de liniște.

Noi sîntem convinși că ideea securității europene s-a născut și că nici popoarele occidentale nu doresc războiul ci tratative și înțelegere. Inițiativa Uniunii Sovietice de a se creea un sistem de securitate colectivă poate asigura tuturor popoarelor liniștea și pacea care le sînt atît de necesare.

Oamenii muncii din generația mea au cunoscut suferințele, mizeria și dezastrele mai multor războaie—a spus acad. prof. Iorgu Iordan laureat al premiului de stat. Un nou război mondial cu armele atomice și termonucleare ar însemna pe lîngă pierderile extraordinare de oameni și de bunuri încetarea pentru o bună bucată de vreme a unei vieți cu adevărat omenești, a activității științifice, literare și artistice.

Ca om de știință care-și dă seama că munca lui ca și a tuturor tovarășilor lui de breaslă din lumea întreagă nu este posibilă și nu poate da roadele urmărite decît în condiții de pace, ader cu adîncă convingere la hotărîrile luate de Conferința de la Moscova.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. dr. D. Combiescu laureat al Premiului de Stat. Încordarea internațională la care asistăm astăzi, rezultat al uneltirilor vînzătorilor de moarte, nu poate să nu ne dea de gîndit — a spus vorbitorul.

Conferința de la Moscova pentru asigurarea păcii și securității în Europa nu putea să nu ne intereseze, să nu se reflecteze în atitudinea pe care noi o avem și trebuie să o avem în fața amenințării păcii prin pregătirea reînvierii militarismului german.

Personalul sanitar de toate categoriile se gîndește cu revoltă la posibilitatea unui nou război. Sînt prea recente distrugerile, nenorocirile, lipsurile în care ne-am zbătut în ultimul război ca să nu înțelegem dece vrem pace, dece urîm războiul pregătit de cei ce nu se mai satură cu profiturile de pe urma vărsărilor de sînge.

Cu hotărîre ne angajăm să sprijinim deciziile Conferinței de la Moscova.

Sprijinim hotărîrile Conferinței de la Moscova cu convingerea că ele vor duce la triumful cauzei păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

Luînd cuvîntul prof. C. Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului Politehnic a spus:

„Prin ratificarea acordurilor de la Londra și Paris statele apusene împing la creșterea nebună a cursei înarmărilor, punînd totodată în mîna hoardelor cotropitoare ale wehrmachtului condus de aceeași singeroși generali hitleriști, armele atomice și mijloacele de distrugere cele mai perfecționate.

Din toată inima adresez o chemare călduroasă către toți oamenii de știință, tehnicienii, profesorii și oamenii muncii, să unească eforturile lor în lupta contra ratificării acordurilor de la Londra și Paris în contra renașterii militarismului vest german cotropitor, în marea luptă pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial, pentru cucerirea păcii și organizarea securității colective în Europa.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. Traian Ionașcu, care a spus între altele:

Conștiința noastră patriotică a celor din învățămîntul superior ne-a îndemnat încă de la începuturile mișcării pentru pace să luptăm activ pentru apărarea ei atît pe tărîmul muncii profesionale cît și pe acel al activității cetățenești. Declarația Conferinței de la Moscova, corespunde deplin așteptărilor noastre. De aceea ne-o însușim cu toată însuflețirea, înțelegînd să o sprijinim prin toate mijloacele.

Orice încercare de agresiune, de se va produce, va fi neîndoielnic sfărîmată de forța unită a popoarelor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului. Popoarele conștiente însă că în joc este însăși viața lor își vor îndeplini pînă la capăt datoria de a lupta tot mai puternic pentru înlăturarea primejdiei de război.

La încheierea discuțiilor, prof. N. Sălăgeanu, rectorul universității „C. I. Parhon" a dat citire unei moțiuni, prin care profesorii, conferențiarii, și asistenții din institutele de învățămînt superior din București își exprimă deplina solidaritate cu istorica declarație adoptată de Conferința de la Moscova.

Ca învățători și educatori ai tineretului, încredințat nouă să-l pregătim pentru viață, ca oameni de știință și cultură care iubim munca noastră pașnică și constructivă, ca cetățeni preocupați de progresul patriei noastre, înfierăm cu indignare încercările cercurilor agresive din Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța de a impune popoarelor acordurile de la Londra și Paris.

Sîntem fermi convinși — se spune în moțiune — că singura cale justă de asigurare a păcii în Europa este aceea indicată de Declarația de la Moscova. Exprimăm aprobarea noastră cu privire la hotărîrea statelor din puternicul lagăr al păcii și socialismului, care numără 900 milioane oameni, de a nu se lăsa surprinse de evoluția evenimentelor și de a lua măsuri în cazul ratificării acordurilor de la Paris și Londra pentru a ocroti munca lor pașnică împotriva unei eventuale agresiuni.

Moțiunea a fost adoptată de cei prezenți prin aplauze puternice.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U. R. S. S.

în legătură cu așa-zisul „tratat de securitate mutuală" încheiat între S. U. A. și clica lui Cian Kai-și

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La 2 decembrie 1954 a fost semnat la Washington așa-numitul „tratat de securitate mutuală" între Statele Unite ale Americii și clica lui Cian Kai-și care s-a cuibărit pe insula Taivan. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a dezvăluit caracterul agresiv al acestui tratat declarînd: „Nădăjduiesc că semnarea acestui tratat cu privire la apărare va pune capăt odată pentru totdeauna oricăror zvonuri și informații potrivit cărora Statele Unite vor consimți într-un fel oarecare la trecerea Formozei și insulelor Pescadores sub controlul comuniștilor".

Și, după cum rezultă din textul susmenționatului tratat agresiv și din declarația domnului Dulles, S.U.A. urmăresc să rupă Taivanul și insulele Penhuledao (insulele Pescadores) de China și să-și instituie dominația asupra acestor teritorii naționale chineze.

Această acțiune a S.U.A. reprezintă o încălcare flagrantă a obligațiilor pe care și le-au asumat în baza acordurilor internaționale care confirmă drepturile legitime ale Chinei asupra sus-menționatelor teritorii chineze străvechi.

După cum se știe, în declarația de la Cairo din anul 1943, care a fost semnată și de Statele Unite ale Americii și de Anglia se declară în mod solemn că „toate teritoriile pe care Japonia le-a smuls chinezilor cum sînt, de pildă, Manciuria, Formoza și insulele Pescadores", vor fi înapoiate Chinei. Această hotărîre a fost confirmată în declarația de la Potsdam din 1945 care a fost semnată de S.U.A., și de Anglia. După capitularea Japoniei, Taivanul și insulele Penhuledao au fost reunite cu China continentală.

Ulterior, guvernul S.U.A. a declarat în repetate rînduri că S.U.A. nu au intenții agresive față de teritoriile sus-menționate. În declarația sa din 5 ianuarie 1950, președintele Truman a spus printre altele: „Statele Unite nu au nici un fel de intenții de cotropire în ce privește Formoza sau vreun alt teritoriu chinez. S.U.A. nu doresc de loc să obțină drepturi sau privilegii speciale sau să creeze baze militare în Formoza. De asemenea ele nu au nici o intenție să-și folosească forțele armate pentru a interveni în situația actuală. De asemenea, guvernul S.U.A. nu va acorda ajutor militar sau consultații trupelor chineze din Formoza".

Totuși, în iunie 1950, odată cu dezlănțuirea războiului în Coreea, guvernul S.U.A. a dat ordinul privind trimiterea trupelor sale în Taivan și de fapt ține în prezent sub ocupație această parte a teritoriului Republicii Populare Chineze.

Tratatul agresiv încheiat la 2 decembrie între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și are drept scop să găsească un pretext pentru staționarea ilegală a forțelor armate ale S.U.A. în Taivan și pe insulele Penhuledao și pentru menținerea ocupației acestor teritorii de către Statele Unite.

Încheierea de către guvernul S.U.A. a tratatului cu clica ciankaișistă din Taivan reprezintă o încălcare flagrantă a suveranității și integrității teritoriale a Republicii Populare Chineze, însemnînd implicit o violare a Cartei Organizației Națiunilor Unite care prevede (punctul 4, articolul 2) că „toți membrii Organizației Națiunilor Unite se vor abține în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la aplicarea ei atît împotriva inviolabilității teritoriale sau independenței politice a oricărui stat, cît și în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite".

Întrucît Taivanul reprezintă un străvechi teritoriu chinez, sarcina eliberării Taivanului este, în mod firesc, o chestiune internă a Chinei, un drept suveran al poporului chinez. Dacă nu ar fi existat imixtiunea din partea forțelor armate ale S.U.A., reunirea Taivanului cu China ar fi fost de pe acum realizată.

Săvîrșind o acțiune de cotropire față de China, căreia S.U.A. se străduiesc să-i smulgă cu forța o parte din teritoriul ei, guvernul S.U.A. încearcă să justifice acest lucru prin invocarea vădit neîntemeiată a intereselor securității S.U.A. Absurditatea unui asemenea argument este cu atît mai evidentă cu cît, după cum se știe, China este despărțită de America prin Oceanul Pacific, iar Taivanul se află la o depărtare de peste 11.000 kilometri de S.U.A.

Din textul sus-menționatului tratat agresiv dintre S.U.A. și clica ciankaișistă rezultă că stipulațiile lui se extind nu numai asupra Taivanului și insulelor Penhuledao, ci și „asupra altor teritorii care pot fi stabilite în baza unui acord reciproc". Aceasta înseamnă că guvernul S.U.A. consideră Taivanul și insulele Penhuledao ca un cap de pod pentru noi acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Chineze și a altor state iubitoare de pace din Extremul Orient și Asia de sud-est. Acest act al S.U.A. agravează fără îndoială situația în Extremul Orient și intensifică încordarea în relațiile dintre state.

Încheierea acordurilor de la Paris în scopul reînvierii militarismului german și atragerea Germaniei occidentale în grupări militare, crearea unui bloc militar în scopul menținerii regimului colonial în Asia de sud-est, semnarea de S.U.A. și guvernul lisînmanist din Coreea de sud a tratatului cu privire la așa-zisa „asigurare a securității mutuale", care este de fapt un tratat cu privire la crearea unui alt cap de pod militar al S.U.A. în Extremul Orient, și încheierea tratatului dintre S.U.A. și clica ciankaișistă din Taivan, tratat ostil poporului chinez, toate acestea sînt verigi din același lanț al politicii S.U.A. care are drept scop să împiedice destinderea încordării internaționale și să grăbească pregătirea unui nou război.

Poziția guvernului sovietic în ce privește politica agresivă dusă de S.U.A. față de Republica Populară Chineză a fost expusă, după cum se știe, în Declarația comună a guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernului Republicii Populare Chineze din 12 octombrie 1954. În această declarație se spune că actele directe de agresiune săvîrșite de Statele Unite împotriva Republicii Populare Chineze și îndeosebi continuarea ocupării de către Statele Unite a insulei Taivan care este o parte din teritoriul R.P. Chineze, precum și sprijinul militar și financiar acordat clicii lui Cian Kai-și, ostilă poporului chinez, sînt incompatibile cu sarcinile menținerii păcii în Extremul Orient și ale micșorării încordării internaționale.

Guvernul U.R.S.S. declară că împărtășește poziția exprimată în Declarația din 8 decembrie a ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, și anume că „tratatul" americano-ciankaișist constituie un amestec în treburile interne ale Chinei, atentează la integritatea ei teritorială și pune în primejdie securitatea Chinei și pacea în Asia. Guvernul U.R.S.S. sprijină pe deplin cererea guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la retragerea trupelor americane din Taivan, insulele Penhuledao și din strîmtoarea Taivanului și cu privire la încetarea acțiunilor agresive împotriva Republicii Populare Chineze. Poporul sovietic înțelege cererea Republicii Populare Chineze și hotărîrea poporului chinez de a elibera Taivanul și insulele Penhuledao, care constituie o parte integrantă a teritoriului chinez.

Guvernul sovietic declară că răspunderea pentru urmările agresivului „tratat cu privire la securitatea mutuală", încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și, revine în întregime guvernului Statelor Unite ale Americii.

Declarația Ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., V. M. Molotov,

în problema relațiilor cu Japonia

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație a ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov în problema relațiilor cu Japonia:

Zilele trecute, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, domnul Șigemițu, a făcut o declarație oficială în legătură cu politica externă pe care intenționează s-o ducă noul guvern japonez condus de primul ministru Hatoyama. În această declarație domnul Șigemițu a declarat printre altele că noul guvern al Japoniei este gata să restabilească relații normale cu Uniunea Sovietică în condiții reciproc acceptabile, deși a făcut cu acest prilej unele rezerve.

În legătură cu aceasta trebuie să se menționeze că Uniunea Sovietică tinde în mod consecvent spre stabilirea și dezvoltarea unor relații cu toate țările care în ceea ce le privește se declară gata pentru aceasta. Uniunea Sovietică urmează o astfel de politică și față de Japonia considerînd că normalizarea relațiilor sovieto-japoneze corespunde nu numai intereselor ambelor state ci și intereselor altor țări care vor întărirea păcii în Extremul Orient și slăbirea încordării internaționale.

Poziția guvernului sovietic în problema normalizării relațiilor cu Japonia și-a găsit expresia în Declarația comună a guvernului Uniunii Sovietice și guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la relațiile cu Japonia, publicată la 12 octombrie a.c. După cum se știe, în această Declarație, Uniunea Sovietică a arătat că este gata să normalizeze relațiile cu Japonia, să dezvolte cu această țară un comerț în condiții de avantaje reciproce, precum și să stabilească legături culturale.

Guvernul sovietic adoptă o atitudine pozitivă față de susmenționata declarație a domnului Șigemițu cu privire la relațiile japono-sovietice. În ceea ce-l privește, el este gata să discute problema măsurilor practice pentru înfăptuirea normalizării relațiilor între U.R.S.S. și Japonia dacă guvernul Japoniei intenționează realmente să întreprindă pași în această direcție.

Cu privire la acțiunile de rea credință ale lui W. Churchill

de G. Jukov
Mareșal al Uniunii Sovietice

La 23 noiembrie, primul ministru al Angliei, Churchill, luînd cuvîntul în fața alegătorilor din circumscripția Woodford, a declarat fățiș că încă înainte de terminarea celui de al doilea război mondial, — „în timp ce germanii se predau cu sutele de mii și pe străzile noastre mulțimea triumfa de bucurie", el, Churchill, a adresat feldmareșalului Montgomery, comandantul trupelor engleze în Europa, o telegramă în care îi dădea directive „să adune cu grijă armele germane și să le depoziteze pentru ca ele să poată fi ușor distribuite din nou soldaților germani, cu care ar fi trebuit să colaborăm dacă ofensiva sovietică ar fi continuat". Feldmareșalul Montgomery a confirmat primirea acestui ordin fățarnic.

Istoria relațiilor internaționale și istoria războaielor cunosc puține exemple de asemenea trădare a angajamentelor și datoriei de aliat, ca perfidia, de care au dat dovadă domnul Churchill și feldmareșalul Montgomery la sfîrșitul celui de al doilea război mondial. De aceea este explicabil că această declarație cinică a lui Churchill a stîrnit pretutindeni o indignare îndreptățită.

Luînd cuvîntul la 1 decembrie în Camera Comunelor din Anglia, Churchill, dîndu-și seama desigur că l-a luat gura pe dinainte, a încercat să se justifice și să slăbească impresia produsă de declarația lui de la Woodford. El a mers chiar pînă la a pune la îndoială însuși faptul că a expediat o astfel de telegramă feldmareșalului Montgomery, afirmînd că „este posibil ca nici să nu fi trimis o astfel de telegramă". Totodată, Churchill a confirmat din nou în acest discurs rostit în parlament că indiferent dacă a expediat sau nu o astfel de telegramă, el urmărea într-adevăr să folosească soldații și ofițerii hitleriști împotriva Armatei Sovietice — aliată în coaliția antihitleristă.

„Ar fi fost o chestiune de onoare și ar fi fost politic să le înapoiem lor (adică hitleriștilor) armele, a declarat Churchill. Dar, în aceeași zi, la 1 decembrie, Montgomery a confirmat pentru a doua oară că a primit în 1945 într-adevăr din partea lui Churchill o telegramă „care îi cerea să fie gata pentru acțiuni comune cu trupele germane învinse în cazul că rușii ar fi continuat să înainteze" și că în telegramă i se cerea să păstreze în perfectă ordine armamentul armatei hitleriste

Aceste mărturisiri ale lui Churchill și Montgomery aruncă o nouă lumină asupra evenimentelor de la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, asupra politicii și practicii lui Churchill care, după cum se știe, este și în momentul de față unul din organizatorii zeloși ai remilitarizării Germaniei occidentale, ai creării wehrmachtului vest-german și includerii lui în blocul militar agresiv al unor state occidentale. Dar, după cum dovedesc alte fapte, mărturisirile sus-menționate ale lui Churchill și Montgomery sînt departe de a dezvălui întregul adevăr asupra caracterului real al politicii duse de guvernul Churchill la sfîrșitul celui de al doilea război mondial și imediat după terminarea lui. Aceste fapte dovedesc că comandamentul englez din Europa, așa cum a devenit în prezent absolut limpede, din instrucțiunile directe ale lui Churchill, nu numai că aduna și depozita armele trupelor hitleriste zdrobite pentru a înarma rămășițele acestor trupe împotriva aliaților săi, dar a și menținut vreme îndelungată unități organizate ale armatei hitleriste. Acest fapt era în contradicție directă cu angajamentele pe care și le-a asumat în mod solemn Anglia în august 1945 prin acordul de la Potsdam.

În lumina actualelor mărturisiri ale lui Churchill și Montgomery capătă o nouă însemnătate faptele petrecute la sfîrșitul anului 1945 în Consiliul de control din Germania.

La 20 noiembrie 1945, în calitate de reprezentant sovietic în Consiliul de control din Germania, am remis Consiliului de control un memorandum în legătură cu unitățile organizate ale fostei armate hitleriste existente în zona engleză de ocupație din Germania. În acest memorandum aduceam date asupra faptului că în zona engleză de ocupație, după șapte luni de la capitularea necondiționată a Germaniei, comandamentul trupelor engleze din Europa menținea unități organizate ale armatei hitleriste, cu un efectiv de sute de mii de soldați și ofițeri germani, cu state majore, administrații, servicii și comenduiri. (Publicăm mai jos textul memorandumului). Cu prilejul examinării acestui memorandum în cadrul Consiliului de control, Montgomery, strîns cu ușa de aceste fapte de netăgăduit, a fost nevoit să recunoască că în zona engleză de ocupație a Germaniei există unități germane care, chipurile, „așteaptă să fie dizolvate sau lucrează sub comanda sa", a lui Montgomery. El explica atunci în mod fățarnic acțiunea comandamentului englez prin „greutăți tehnice" care ar fi legate de dizolvarea trupelor germane, deși era limpede că acest argument nu era sincer.

Trebuie menționat că aceste acțiuni ale comandamentului militar englez reprezentat de feldmareșalul Montgomery erau cunoscute comandamentului american, așa cum rezultă din declarația făcută de Montgomery în Consiliul de control la 30 noiembrie 1945.

„Aș fi surprins — spunea el — dacă mi s-ar comunica că există o deosebire între comportarea noastră în această problemă (era vorba de atitudinea față de armata hitleristă) și comportarea colegului meu american, deoarece comportarea noastră a fost stabilită chiar de la început în timpul comandamentului unit sub conducerea generalului Eisenhower".

Generalul McNerney, reprezentantul american în Consiliul de control, sub presiunea faptelor, a fost nevoit să recunoască că, din punctul lui de vedere, din declarația făcută de feldmareșalul Montgomery cu privire la unitățile militare organizate ale fostei armate hitleriste existente în zona engleză de ocupație din Germania, se poate trage concluzia că „el (Montgomery) n-a îndeplinit hotărîrea conferinței de la Potsdam".

În ciuda repetatelor cereri juste de a se dizolva complet aceste unități militare din zona engleză de ocupație din Germania, cereri făcute de reprezentanții Uniunii Sovietice în Consiliul de control din Germania, precum și la conferința de la Moscova a miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței din martie-aprilie 1947, continuă să rămînă nedizolvate unități și formații considerabile ale trupelor germane care în trecut făcuseră parte din efectivul forțelor terestre al flotei aeriene-militare și al flotei maritime-militare ale Germaniei hitleriste.

O mare parte a acestor formațiuni, după cum se știe, este menținută în Germania occidentală și în prezent sub forma așa-numitelor „unități auxiliare" („Dienstgruppen") de pe lîngă trupele de ocupație ale Angliei și ale Statelor Unite ale Americii.

La 7 decembrie, Churchill a fost din nou interpelat în Camera Comunelor asupra intențiilor lui antisovietice. Churchill a fost în special întrebat despre acordul dintre Montgomery și generalul hitlerist von Busch de a „menține forțe armate germane și de a aduna și depozita armamentul lor". Răspunzînd la aceste interpelări, Churchill a declarat: „N-au fost menținute nici un fel de forțe armate germane după capitularea necondiționată a germanilor".

Se vede că Churchill a avut nevoie de această declarație pentru a înșela încă odată opinia publică.

Faptele sus arătate, împreună cu mărturisirile lui Churchill și Montgomery, dovedesc că încă acum zece ani Churchill era gata să înarmeze rămășițele armatei hitleriste zdrobite, aceasta în vederea unui război împotriva unei puteri aliate — Uniunea Sovietică — și că actuala politică de remilitarizare a Germaniei occidentale și de creare a wehrmachtului vest-german, dusă de guvernele S.U.A. și Angliei, datează din 1945. Atunci Churchill, cu o mînă semna în numele țării sale angajamente de a stirpi fără întîrziere și odată pentru totdeauna militarismul german și de a lichida wehrmachtul german, iar cu cealaltă mînă semna ordine secrete de a se păstra armamentul și de a se menține formațiuni militare ale fostei armate hitleriste, ca bază pentru refacerea în scopuri revanșarde a wehrmachtului german.

În lumina acestor fapte, aș vrea să spun că oamenii cinstiți din întreaga lume vor putea să înțeleagă în mod just esența politicii lui Churchill și a partenerilor lui de dincolo de Canalul Minecii și de dincolo de Ocean și nu se vor lăsa înșelați de perorații false că înarmarea Germaniei occidentale se înfăptuiește în scopuri defensive.

Memorandumul reprezentantului sovietic în legătură cu unitățile organizate ale fostei armate germane aflate în zona britanică de ocupație

In conformitatea cu declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei semnată la 5 iunie 1945, precum și cu hotărîrea conferinței de la Berlin cu privire la Germania:

„Toate forțele armate ale Germaniei sau acele care se află sub control german, oriunde s-ar găsi, inclusiv forțele terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare, forțele S.S., S.A. și gestapoul, precum și toate celelalte forțe sau organizații auxiliare care dispun de arme, trebuie să fie complet dezarmate..."

„Toate forțele armate terestre, maritime și aeriene ale Germaniei, forțele SS, SA, SD și ale gestapoului, cu toate organizațiile, statele majore și instituțiile lor, inclusiv marele stat major, corpul de ofițeri, corpul de rezerviști, școlile militare, organizații ale veteranilor de război, precum și toate celelalte organizații militare sau paramilitare, împreună cu cluburile și asociațiile lor care servesc intereselor menținerii tradițiilor militare în Germania, vor fi dizolvate în întregime și definitiv pentru a preîntîmpina pentru totdeauna reînvierea sau reorganizarea militarismului și nazismului german".

Din hotărîrile conferinței de la Berlin și din Declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei rezultă că pe teritoriul Germaniei nu trebuie să mai rămînă nici un fel de autorități militare germane, maritime militare, aeriene militare sau subunități, unități și servicii terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare germane.

Potrivit datelor de care dispune comandamentul sovietic și potrivit datelor publicate în coloanele presei străine, în zona engleză de ocupație a Germaniei continuă să existe forțe armate germane și autorități militare, maritime și aeriene militare germane. Și în prezent mai există grupul de armată german al lui Müller, a cărui denumire a fost preschimbată în luna octombrie în grup de armată din nord. Acest grup de armată are un comandament de campanie și un stat major. Statul major al acestui grup de armată cuprinde:

Serviciul operativ, serviciul pentru încartiruire, serviciul de intendență, serviciul corpului de ofițeri, serviciul de transport-auto și serviciul sanitar.

Grupul de armată din nord cuprinde formațiuni și unități terestre, aeriene și antiaeriene. El include grupuri de corp de armată:

a. Stockhausen.
b. Witthoff.

Ele au un efectiv de 100.000 de oameni fiecare. În zona engleză de ocupație din Germania, în afară de grupurile de corp de armată, au fost create cinci corpuri teritoriale de armată germane cu comandamente și servicii germane. Comandamentele corpurilor teritoriale sînt staționate în orașele:

1. Hammor.
2. Itzehoe.
3. Neumünster-Rendsburg.
4. Flensburg.
5. Hamburg.

În afară de corpurile teritoriale de armată germane, în zona engleză de ocupație a Germaniei s-au creat 25 de comenduiri germane regionale și locale în următoarele orașe și centre populare: Pinneberg, Segeberg, Lübeck, Lauenburg, Itersen, Herkerkirchen, Beringstadt, Itzehoe, Elmskorn, Schleswig, Eckern-Pferde, Husum, Westerland, Rendsburg, Heibe, Marne, Wesselburen, Henstedt, Meldorf și Albersdorf.

Unitățile și autoritățile aeriene militare din zona engleză de ocupație din Germania sînt reprezentate prin sectorul aerian 11 care include unități antiaeriene (unitățile diviziei a 18-a antiaeriane), escadrile de bombardiere, escadrile de avioane de vînătoare, escadrile de avioane de asalt și echipe de recunoaștere în apropiere. Sectorul aerian 11 are un stat major asemănător unui stat major din timp de război al unei armate. Forțele armate germane din zona engleză de ocupație cuprind unități de legătură (peste cinci regimente), subunități de tancuri, precum și o rețea extinsă de spitale militare — prevăzute cu peste 20.000 de paturi. Forțele maritime militare ale Germaniei sînt denumite în prezent serviciul german de pescuit. Acest serviciu are un stat major și dispune de divizii și flotile de pază.

În afară de formațiunile, unitățile și serviciile germane sus-menționate, în provincia Schleswig-Holstein există aproximativ 1 milion de soldați și ofițeri germani care nu au fost trecuți în situația de prizonieri de război, dar care fac instrucție militară.

Toate aceste efective militare, maritime militare și aeriene militare, precum și formațiunile, unitățile și serviciile care au fost enumerate mai sus primesc rații militare. Efectivul formațiunilor, unităților și comandamentelor enumerate, poartă decorații și ordine. Întregul efectiv de diferite ranguri și grade face instrucție militară; se fac înaintări în serviciu și se acordă concedii cu menținerea soldei.

După cum rezultă din cele expuse mai sus, existența unor efective militare, maritime militare și aeriene militare germane în zona engleză de ocupație din Germania precum și a formațiunilor, unităților și serviciilor terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare nu poate fi explicată prin nici un fel de particularități ale zonei engleze de ocupație.

Existența în zona engleză de ocupație:
a grupului de armată german din nord,
a grupului de corp de armată Stockhausen,
a grupului de corp de armată Witthoff,
a sectorului aerian 11,
a comandamentelor corpurilor teritoriale din Hemmor, Itzehoe, Neumünster, Rendsburg, Flensburg, Hamburg.
a 25 de comenduiri regionale și locale germane, a unităților de legătură,
a subunităților de tancuri,
este în contradicție cu hotărîrile conferinței de la Berlin și cu declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei.

Comandamentul sovietic consideră necesar să ridice problema cu privire la trimiterea unei comisii a consiliului de control în zona engleză de ocupație pentru a cerceta la fața locului starea de lucruri în ce privește dezarmarea și lichidarea forțelor armate germane.

(din ziarul „Pravda")

Al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Salutul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută călduros cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici și prin el pe toți reprezentanții puternicei literaturi a Țării Socialismului victorios.

Partidul Comunist dă o înaltă prețuire marelui rol al literaturii sovietice în educarea omului nou, în întărirea unității moral-politice a societății sovietice, în lupta pentru construirea comunismului.

În anii care au urmat primului Congres al scriitorilor, literatura sovietică a obținut succese considerabile. Au fost create opere artistice care oglindesc veridic patosul construirii socialismului, faptele vitejești fără seamăn ale patrioților sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, eroismul în muncă al poporului nostru în lupta pentru refacerea postbelică a economiei. Niciodată încă nu a avut o literatură un cerc atît de larg de cititori binevoitori și plini de simpatie ca literatura noastră sovietică.

Năvalnicul avînt economic, politic și cultural al republicilor sovietice a dus la înflorirea literaturii popoarelor U.R.S.S. Dezvoltarea și îmbogățirea reciprocă a literaturilor naționale se desfășoară în condițiile strînsei colaborări a scriitorilor din toate republicile frățești. În Uniunea Sovietică a fost creată o literatură beletristică multinațională de mare însemnătate istorică, care întruchipează ideile înaintate ale timpurilor noastre. În acești ani prestigiul internațional al literaturii sovietice a crescut, cercul cititorilor ei din afara hotarelor Uniunii Sovietice, în special din țările de democrație populară, a sporit nemăsurat de mult. Literatura sovietică a cucerit aprecierea a milioane de cititori din străinătate, prin faptul că ea se ridică întotdeauna în apărarea intereselor oamenilor muncii, prin faptul că, în contrast cu ideologia imperialistă — îmbibată de ura față de om, literatura sovietică apără ideile umanismului, ale luptei pentru pace și prietenie între popoare, fiind pătrunsă de credință optimistă în viitorul luminos al omenirii.

În activitatea lor creatoare, scriitorii sovietici se inspiră din mărețele idei ale luptei pentru comunism, pentru adevărata libertate și fericire a maselor populare, împotriva oricărei asupriri și exploatări a omului de către om. Mincinoasei și fățarnicei lozinci burgheze a „independenței" literaturii față de societate, concepțiilor false ale „artei pentru artă", scriitorii noștri le opun cu mîndrie înaltele lor poziții ideologice de slujire a intereselor oamenilor muncii, a intereselor poporului.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor este chemat să discute cele mai importante probleme de creație, să traseze calea înaintării viitoare a literaturii noastre spre noi culmi.

În fața țării noastre, în fața poporului sovietic stau astăzi sarcini mărețe. Pe baza succeselor obținute de industria și agricultura socialistă, se înfăptuiesc măsuri mărețe îndreptate spre dezvoltarea continuă și multilaterală a economiei și culturii socialiste, necesară pentru întărirea societății socialiste și trecerea treptată de la socialism la comunism. Întrecerea dintre socialism și capitalism se desfășoară pe un plan internațional tot mai larg și trece într-un stadiu nou, mai înalt, cercurile agresive și reacționare ale capitalului fiind hotărîte să împiedice recurgînd la violență creșterea forțelor socialismului și înfăptuirea aspirațiilor popoarelor spre eliberarea de sub jugul capitalului și al asupririi coloniale. În aceste condiții crește nemăsurat de mult rolul literaturii beletristice sovietice în transformarea socială, rolul ei politic-educativ.

Literatura beletristică, ca și toate celelalte genuri de artă, este chemată să însuflețească oamenii sovietici în munca lor creatoare și în biruirea tuturor greutăților și lipsurilor întîmpinate pe această cale, în măreața cauză a construirii comunismului.

Poporul sovietic așteaptă de la scriitorii săi să creeze figuri veridice și luminoase ale glorioșilor noștri contemporani, care rezolvă sarcinile colosale legate de ridicarea înaintată a industriei grele — temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale și garanția inviolabilității hotarelor patriei noastre, figuri ale contemporanilor noștri care [illegible] electrice, perfecționează metodele de construcție, valorifică milioane de hectare de pămînturi înțelenite, luptă pentru ridicarea întregii agriculturi și pentru o mai bună satisfacere a nevoilor crescînde de produse și mărfuri de consum popular ale oamenilor muncii.

C.C. al P.C.U.S. cheamă pe scriitori să studieze profund realitatea pe baza însușirii creatoare a marxism-leninismului, care permite să se vadă în întreaga sa complexitate și plenitudine adevărul real al vieții, așa cum se dezvoltă ea în actualele condiții internaționale, în condițiile luptei ce se desfășoară între lagărul imperialismului și lagărul socialismului și democrației, să se înțeleagă procesele de schimbare care au loc în țara noastră și pe care le îndrumează partidul comunist, să se înțeleagă legile și perspectivele de creștere a societății noastre, să se dezvăluie contradicțiile și conflictele vieții.

Poporul sovietic vrea să vadă în scriitorii săi luptători înflăcărați care se angrenează activ în viață, care ajută poporul să construiască o societate nouă, în care toate resursele bogăției obștești să se reverse din plin, în care să crească un om nou cu o psihologie liberă de rămășițele capitalismului. Scriitorii noștri sînt chemați să educe oamenii sovietici în spiritul ideilor comunismului și ale moralei comuniste, să contribuie la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității, la înflorirea deplină a tuturor talentelor și aptitudinilor oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să creeze o artă veridică, o artă a marilor idei și sentimente care să dezvăluie profund bogata lume sufletească a oamenilor sovietici, să întruchipeze în figurile eroilor lor întreaga multilateralitate a activității lor, a vieții obștești și individuale în indisolubila lor unitate. Literatura noastră este chemată nu numai să reflecte noul, ci să ajute totodată prin toate mijloacele la victoria acestuia.

O sarcină importantă și de onoare a literaturii este educarea tineretului, a tinerilor muncitori, colhoznici, intelectuali și ostași ai Armatei Sovietice în spiritul dragostei de muncă, optimismului, neînfricării, încrederii în victoria cauzei noastre, în spiritul devotamentului fără margini față de patria socialistă, pentru ca ei să fie oricînd gata să dea o ripostă nimicitoare agresorilor imperialiști dacă ar încerca să tulbure munca pașnică a popoarelor noastre.

Într-un moment cînd cercurile imperialiste agresive string din nou și reînvie forțele fascismului german nimicit, literatura sovietică nu poate sta în afara luptei împotriva forțelor reacționare ale lumii vechi. Literatura beletristică sovietică este chemată să cultive și să întărească cu toată ardoarea revoluționară sentimentele patriotice ale oamenilor sovietici, să întărească prietenia între popoare, să contribuie la continua strîngere a rîndurilor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, să cultive sentimentele internaționalismului proletar și solidarității frățești ale oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să ridice și mai sus steagul luptei pentru strîngerea rîndurilor tuturor forțelor iubitoare de pace în interesul securității popoarelor, să demaște și să înfiereze planurile criminale ale imperialiștilor, care amenință să dezlănțuie un nou război mondial.

Continuînd cele mai bune tradiții ale literaturii clasice ruse și mondiale, scriitorii sovietici dezvoltă în mod creator metoda realismului socialist, al cărei întemeietor a fost marele scriitor proletar Maxim Gorki, urmează tradițiile poeziei combative a lui Vladimir Maiakovski. Realismul socialist cere artistului înfățișarea veridică, concretă, din punct de vedere istoric a realității în dezvoltarea ei revoluționară. A fi la înălțimea [illegible] realismului socialist înseamnă a poseda [illegible] profunde despre adevărata viață a oamenilor, despre sentimentele și gîndurile lor, înseamnă a da dovadă de o înțelegere pătrunzătoare a sentimentelor lor și de pricepere de a le reda într-o formă artistică atrăgătoare și accesibilă, demnă de adevăratele modele ale literaturii realiste [illegible]

Spirijinind în mod activ tot ceea ce este nou, înaintat și în măsură să contribuie la progresul societății noastre, scriitorii sovietici trebuie să înfiereze cu toată vigoarea și pasiunea [illegible]

Partidul cheamă pe scriitori să manifeste inițiativa creatoare îndrăzneață, să îmbogățească și să dezvolte mai departe toate speciile și genurile literare [illegible]

Scriitorii sovietici au condițiile cele mai favorabile pentru creație [illegible]

Fiind pentru scriitorii din străinătate pildă însuflețitoare, izvor de experiență în lupta pentru o artă nouă, înaintată și progresistă, literatura sovietică se îmbogățește la rîndul ei [illegible]

Pentru rezolvarea sarcinilor de onoare și de răspundere care stau în fața literaturii sovietice o mare importanță revine activității Uniunii Scriitorilor, care în ultimii 20 de ani a devenit o puternică organizație obștească, bazată pe principiile conducerii colective, unind în jurul ei toate forțele creatoare ale oamenilor de litere, membri și nemembri de partid.

Literatura sovietică și scriitorii sovietici au crescut și s-au călit din punct de vedere ideologic în lupta împotriva diferitelor influențe străine, împotriva manifestărilor ideologiei burgheze și a rămășițelor capitalismului. Uniunea Scriitorilor sovietici trebuie să acorde și de acum înainte atenția principală orientării ideologice a literaturii sovietice, educației ideologice și creșterii măiestriei artistice a scriitorilor, să lupte cu hotărîre împotriva abaterilor de la principiile realismului socialist, împotriva încercărilor de a îndepărta literatura noastră de viața poporului sovietic, de problemele actuale ale politicii partidului comunist și Statului Sovietic, să lupte împotriva recidivelor naționalismului, cosmopolitismului și a celorlalte manifestări ale ideologiei burgheze, împotriva încercărilor de a împinge literatura în mocirla filistinismului, a lipsei de idei și decadenței. Ca cea mai înaintată literatură din lume, literatura sovietică este chemată să slujească cauza oamenilor muncii și să stea pe culmile creației artistice universale. Uniunea trebuie să aibă permanenta preocupare ca scriitorii noștri să participe întotdeauna la viața poporului, să împărtășească interesele și aspirațiile lui, să fie participanți activi la construirea societății comuniste, să vadă și să cunoască pe contemporanii noștri, adevărații eroi — constructorii comunismului.

Una din sarcinile cele mai importante ale Uniunii Scriitorilor sovietici este acordarea de ajutor permanent scriitorilor debutanți în dezvoltarea lor creatoare, îmbogățirea literaturii sovietice cu talente tinere.

Chezășia noilor realizări ale literaturii sovietice va fi unirea ideologică tot mai strînsă a tuturor forțelor scriitoricești active, desfășurarea curajoasă a criticii și autocriticii principiale în rîndurile scriitorilor, discutarea tovărășească a problemelor de creație.

Comitetul Central al Partidului Comunist urează spor la muncă celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici și își exprimă convingerea fermă că scriitorii noștri își vor consacra toate forțele slujirii devotate a poporului sovietic, vor crea opere demne de marea epocă a construirii comunismului.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernului Franței

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 decembrie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Franței în U.R.S.S., dl. L. Joxe, și i-a înmînat următoarea Notă a Guvernului U.R.S.S. adresată Guvernului Franței:

„Guvernul Sovietic consideră necesar să atragă atenția Guvernului Franței asupra faptului că acțiunile Guvernului Franței care și-au găsit expresia în încheierea așa-numitelor acorduri de la Paris, contravin fundamental obligațiilor asumate de Franța prin „Tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză".

Acest Tratat a fost încheiat spre sfîrșitul celui de al doilea război mondial, la 10 decembrie 1944, cînd Uniunea Sovietică și Franța, împreună cu celelalte state din coaliția antihitleristă, unindu-și strîns forțele, duceau o luptă grea împotriva dușmanului comun al popoarelor europene — militarismul german. Tratatul franco-sovietic, pecetluit prin sîngele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic și francez, prevede luarea de către Franța și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru preîntîmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea militarismului german și prin aceasta pentru preîntîmpinarea unui nou război în Europa.

În acest Tratat încheiat pe o durată pînă la sfîrșitul anului 1964 se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă ca după terminarea războiului cu Germania să întreprindă în comun la sfîrșitul actualului război toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și să împiedice asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei". (art. 3).

Mai departe în Tratat se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coaliție, îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante" (art. 5).

Tratatul cuprinde de asemenea obligația de asistență mutuală a părților în cazul unei agresiuni din partea Germaniei, ceea ce corespunde intereselor asigurării securității atît a Franței, cît și a Uniunii Sovietice.

În timp ce Tratatul franco-sovietic are drept scop neadmiterea posibilității unei noi agresiuni germane, acordurile de la Paris, care au fost semnate de guvernul Franței duc la restabilirea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și crearea unei armate vest-germane în frunte cu foști generali hitleriști, care încă nu de mult au impus în teritoriile ocupate ale Franței, Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Norvegiei, Belgiei și altor state europene regimul fascist de teroare sîngeroasă și asuprire.

Se creează nu numai o mare armată vest-germană dispunînd de importante forțe de aviație, tancuri și artilerie grea, de comandamente militare proprii, ci și întreaga industrie grea a Germaniei occidentale, inclusiv cea din regiunea industrială Ruhr, este din nou trecută la producția de armament.

Încălcînd acordurile internaționale în vigoare, acordurile de la Paris pun la îndemîna militariștilor și revanșarzilor din Germania occidentală arma atomică, precum și armele chimică și bacteriologică, ceea ce sporește cu mult primejdia unui război atomic, chimic și bacteriologic distrugător cu toate consecințele sale grave și nenumăratele sale victime.

Acordurile de la Paris prevăd totodată includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în alte grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Aceasta înseamnă că Franța, fiind una din participantele principale la aceste grupări, intră într-o alianță militară cu militarismul german, în curs de reînviere, în ciuda faptului că potrivit tratatului franco-sovietic, Franța și-a asumat obligația de a nu intra în nici un fel de alianță militară îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul Sovietic a atras atenția în repetate rînduri și în special în notele sale din 23 octombrie, 13 noiembrie și 9 decembrie a.c. asupra faptului că asemenea acțiuni ale guvernului francez se află în vădită contradicție cu spiritul și litera Tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală. Semnînd acordurile de la Paris, Franța și-a încălcat în mod grosolan obligațiile sale de aliată asumate potrivit Tratatului franco-sovietic, atît în ceea ce privește preîntîmpinarea unei noi agresiuni germane, cît și în ceea ce privește neparticiparea la alianțe militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul Sovietic a atras în repetate rînduri atenția Guvernului Franței asupra tuturor primejdiilor legate de politica restabilirii militarismului german. Totodată, Guvernul Sovietic a arătat în permanență necesitatea unor măsuri comune din partea U.R.S.S. și Franței, îndreptate spre asigurarea și consolidarea păcii în Europa și spre soluționarea chestiunilor urgente legate de reglementarea problemei germane.

În scopul soluționării problemei restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, prin ținerea de alegeri libere pe întreaga Germanie, Guvernul Sovietic a propus convocarea imediată a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Guvernul Sovietic a propus de asemenea Guvernului Franței să contribuie la încheierea unui tratat pe întreaga Europă cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, ai cărui participanți ar putea fi toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. Încheierea unui astfel de tratat ar putea asigura condiții pașnice de dezvoltare pentru toate popoarele Europei. Guvernul Sovietic a propus convocarea la sfîrșitul lunii noiembrie la Moscova sau la Paris, a unei conferințe a tuturor țărilor europene, special pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

„Toate aceste propuneri ale Guvernului Sovietic au avut drept scop să nu admită reînvierea militarismului german, să întărească și să dezvolte relațiile prietenești franco-sovietice, ceea ce are o însemnătate excepțională pentru asigurarea securității Franței și U.R.S.S. și pentru consolidarea păcii în Europa.

Guvernul sovietic constată cu regret că Guvernul Franței a refuzat să participe la organizarea securității colective în Europa, și la rezolvarea sarcinilor urgente legate de reglementarea pașnică a problemei germane. Respingînd propunerile sus-menționate ale Guvernului Sovietic și avertismentele sale prietenești, Guvernul Francez a arătat că nu vrea să țină seama de obligațiile sale decurgînd din Tratatul franco-sovietic, de interesele consolidării păcii și securității popoarelor din Europa.

Actuala politică a guvernului francez nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței potrivit Tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, ci este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace.

Guvernul Franței a semnat acordurile de la Paris și se străduiește în prezent să accelereze în fel și chip ratificarea acestor acorduri. Prin aceasta el se străduiește să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare arătate.

Într-o astfel de situație, Tratatul franco-sovietic nu poate sluji țelurilor pentru care a fost încheiat. Întrucît în ciuda existenței acestui Tratat, Guvernul Franței s-a situat pe poziția restabilirii militarismului în Germania occidentală și atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, Tratatul franco-sovietic nu numai că nu poate sluji intereselor păcii ci, dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan menit să camufleze actuala politică a Guvernului Franței, care a intrat în grupările militare agresive, avînd în frunte Statele Unite ale Americii.

Guvernul Sovietic nu se poate împăca cu o astfel de situație și nu poate să nu spună acest lucru direct atît poporului sovietic, cît și poporului francez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica inevitabil în mod serios întreaga situație în Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii și securității în Europa, că ea este necesară doar cercurilor agresive din anumite state, care se ocupă de pregătirea unui nou război.

În aceste condiții, Guvernul Sovietic consideră de datoria sa să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură, Tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest Tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Franței, Guvernului Francez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, Guvernului Sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare, propunerea de anulare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

Moscova, 16 decembrie 1954".

Ambasadorul francez a declarat că va transmite Nota imediat guvernului său.

Obligațiile internaționale trebuiesc respectate!

Nu au trecut decît cîteva ore de la înmînarea de către V. M. Molotov a notei publicate mai sus și ea a început să fie difuzată de posturile de radio din întreaga lume. Atenția comentatorilor s-a îndreptat imediat spre acest nou și important document al politicii externe a Uniunii Sovietice.

Nota Guvernului U.R.S.S. adresată Guvernului Franței vine să confirme în fața întregii lumi hotărîrea marelui stat sovietic de a nu lăsa ca angajamentele formulate în diferite acte diplomatice să fie considerate simple petece de hîrtie.

Căci actualul guvern francez prin politica ce o duce dovedește, fără putință de tăgadă, că își calcă angajamentele solemne ce le-a luat prin Tratatul de alianță și asistență mutuală încheiat acum 10 ani între U.R.S.S. și Franța.

Ce scop are acest Tratat? Prin acest Tratat se urmărește, așa cum se arată clar și în textul acestuia (articolul 3 citat și în nota de mai sus) ca prin eforturile unite ale Uniunii Sovietice și Franței să se împiedice reînvierea militarismului german. Și textul Tratatului nu se rezumă la o formulare generală ci arată că părțile contractante (U.R.S.S. și Franța) vor lua măsuri împotriva acțiunilor care ar putea favoriza agresiunea militariștilor germani.

Totul e limpede și nu e nevoie să absolvi Facultatea de drept așa cum a făcut dl. Mendes-France, pentru a înțelege că nu se poate admite ca unul din participanți să calce principala prevedere a Tratatului. Se pare însă că Mendes-France și sprijinitorii lui instalați peste Canalul Mînecii și dincolo de Atlantic vor să prezinte albul drept negru.

Căci ce înseamnă 500.000 de soldați? O armată. Unde va fi constituită? În Germania occidentală. De cine va fi condusă? De generali hitleriști. E vreo deosebire între trecut și prezent? Oarecum da! Acești generali vor avea acum și arme atomice ca și arme chimice și bacteriologice, ceea ce le-a lipsit pe vremea lui Hitler.

Și o ultimă întrebare: Cine înarmează Germania vestică dînd arme unei armate conduse de hitleriști? Țările occidentale printre care și Franța.

Deci guvernul care este legat printr-un Tratat încheiat cu un alt stat și nu trebuie să admită reînvierea militarismului german, este unul și același cu guvernul care subscrie la reînvierea wehrmachtului care nu cu mulți ani în urmă mai defila prin Parisul ocupat.

O primă încălcare a Tratatului sovieto-francez.

Altă clauză a Tratatului, citată și în notă, arată că atît U.R.S.S. cît și Franța se obligă să nu intre în nici o alianță, să nu participe la nici o coaliție îndreptată împotriva uneia din cele două țări.

Clar ca și faptul că 2+2=4. Dar pentru guvernul francez înhămat la remorca politicii agresive americane, Tratatele sînt bune de păstrat în arhivele diplomatice de la Quay d'Orsay și nu sînt făcute pentru a fi respectate. Căci acordurile încheiate recent la Paris urmăresc includerea forțelor revanșarde vest-germane în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în „Uniunea vest-europeană" — grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, deci o nouă călcare atît a spiritului cît și a literei Tratatului.

Aceasta este politica pe care o duce guvernul francez care în aceste zile, sub presiunea S.U.A., se zbate din toate puterile, pentru a strecura prin parlament acordurile agresive de la Paris. Unde duce pentru Franța o asemenea politică reiese chiar și numai din cîteva fapte. Chiar azi se deschide la Paris sesiunea Consiliului blocului Atlantic, care urmează după întîlnirea de ieri, Dulles-Eden-Mendes-France, și care are ca principal scop o nouă accelerare a ritmului înarmărilor. Deci pregătiri de război care vor arunca poporul francez în noi greutăți. Pe de altă parte nici nu s-a uscat bine cerneala semnăturilor puse pe acordul de la Paris și Adenauer a și vorbit miercuri în Bundestag despre noi tratative cu privire la Saar, ba și la un arbitraj anglo-american. Asta astăzi, desigur însă că atunci cînd 500.000 de oameni vor fi oficial înarmați, Adenauer nu va mai vorbi cu Franța prin tratative, ci prin dictat. Mai ales că Wall-Stree-tul va fi gata să-l sprijine, interesat în economia vest-germană.

Pentru Franța există însă și o altă cale. Ea este cea arătată cu perseverență de Uniunea Sovietică care a făcut nenumărate propuneri avînd ca scop organizarea securității colective a Europei. Chiar și numai enumerarea acestor propuneri — retragerea trupelor de ocupație din Germania, ținerea de alegeri pe întreaga Germanie, convocarea imediată a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, încheierea unui tratat european de securitate colectivă, propunerea de a convoca la Moscova sau Paris o conferință a țărilor europene — arată limpede că nimeni altcineva decît cercurile agresive occidentale sînt răspunzătoare pentru actuala situație creiată. Aceste cercuri, pasămite doresc tratative dar ținînd pistoalele de fabricație americană pe masă.

Colaborarea pe astfel de baze nu este posibilă.

Uniunea Sovietică, în schimb, chiar azi prin declarația făcută de V. M. Molotov a arătat că colaborarea între state cu regimuri sociale deosebite este posibilă. V. M. Molotov a spus că guvernul U.R.S.S. este gata să discute măsurile pentru normalizarea relațiilor sovieto-japoneze. Aceasta este o nouă contribuție a Uniunii Sovietice la slăbirea încordării internaționale și la consolidarea păcii în Asia — aceasta în timp ce imperialiștii americani se străduiesc să creeze noi focare de război în Extremul Orient prin menținerea sub ocupație a insulei Taivan, de exemplu. Acest fapt este subliniat și în Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu așa-zisul „tratat de securitate mutuală" încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și.

Cu Uniunea Sovietică, însă, ca și cu celelalte țări democratice nu se pot duce tratative de pe „poziții de forță".

Popoarele țărilor democratice sînt conștiente de pericolul care le amenință și ele nu pot rămîne nepregătite, cînd se umblă cu focul în jurul butoiului cu pulbere. Dar cine umblă cu focul se poate arde și la aceasta ar trebui să reflecteze unii politicieni occidentali.

Așa cum arată clar Declarația istorică a Conferinței de la Moscova ratificarea acordurilor de la Paris va face necesară întărirea puterii armamentelor țărilor democratice pentru apărarea lor.

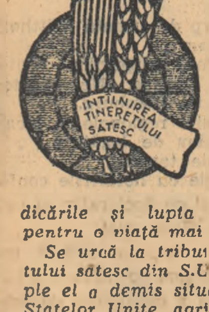
Deasemenea ratificarea acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură de condei Tratatul sovieto-francez, ceea ce va impune Guvernului Sovietic să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea de anulare a Tratatului.

Tineretul patriei noastre, alături de întregul popor, năzuiește fierbinte spre pace. Guvernul țării noastre a arătat că dorește să colaboreze cu orice stat dornic de a asigura pacea. Aceasta nu înseamnă însă că agresorii ne-ar putea surprinde nepregătiți. Alături de marea Uniune Sovietică, de celelalte țări democratice, țara noastră este fermă în politica ei de a nu admite renașterea wehrmachtului și de a lua toate măsurile necesitate de agravarea pericolului unei agresiuni.

SERGIU BRAND

Incheierea lucrărilor Intîlnirii internaționale a tineretului sătesc

CORESPONDENȚA DIN VIENA

La ședința plenară din ziua de 15 decembrie — ultima zi a Intîlnirii internaționale a tineretului sătesc — au continuat discuțiile pe marginea raportului prezentat de Franco Concas „Situația, revendicările și lupta tineretului sătesc pentru o viață mai bună".

Se urcă la tribună delegatul tineretului sătesc din S.U.A. In cuvinte simple el a demis situația din agricultura Statelor Unite, agricultură care se găsește într-o stare de criză cronică. Muncitorii agricoli nu pot găsi în prezent de lucru, fermierii americani se ruinează — a spus reprezentantul tineretului sătesc din S.U.A. Din anul 1951 veniturile fermierilor s-au micșorat cu 33 la sută. Intr-o situație extrem de grea se află muncitorii agricoli ale căror rînduri se îngroașă an de an cu mici fermieri și arendași ruinați.

Despre viața tot mai grea a tinerilor truditori ai ogoarelor din Spania a vorbit reprezentantul acestora care a declarat că politica guvernului Franco duce la ruinarea micilor gospodării țărănești.

După terminarea discuțiilor, s-a dat citire rapoartelor comisiilor.

Delegații au adoptat în unanimitate recomandările făcute de comisii — recomandări în care se subliniază necesitatea de a se întări și mai mult lupta tineretului de la sate pentru condiții mai bune de trai, pentru întărirea unității tinerilor țărani, muncitori agricoli și arendași. Participanții la Intîlnire au adoptat de asemenea în unanimitate rezoluția propusă de delegațiile unei serii de țări în care se subliniază necesitatea participării active a tineretului sătesc la pregătirea și desfășurarea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care se va ține la Varșovia în vara anului 1955.

Reprezentantul delegației R. D. Germane a dat citire apelului aprobat cu însuflețire de reprezentanții tineretului sătesc din țările Europei — participanți la Intîlnirea internațională.

Intr-o atmosferă plină de entuziasm delegații au adoptat în unanimitate Carta mondială a principalelor revendicări ale tineretului sătesc, scrisoarea adresată tuturor organizațiilor internaționale chemîndu-le să sprijine această Cartă și să contribuie la traducerea ei în viață, precum și Apelul participanților la Intîlnirea internațională a tineretului sătesc.

Cu aceasta, Intîlnirea internațională a tineretului sătesc care a durat șapte zile și-a încheiat lucrările.

OCTAVIAN PALER

La închiderea ediției

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale Franceze a respins raportul favorabil ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 16 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, cu 21 de voturi contra, 11 pentru și trei abțineri Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale Franceze a respins în ședința de joi seara raportul prezentat de Loustaunau-Lacau, favorabil „cu anumite rezerve" ratificării acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Agenția France Presse anunță că deputatul radical socialist Badie, care s-a declarat ostil acordurilor de la Paris, a fost însărcinat să prezinte în fața Comisiei un nou raport.

REDACȚIA. București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.51.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.